Annual Report 2016

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

รายงานประจำปี 2559

สำนักงาน ก.พ.
Office of the Civil Service Commission

สาส์นจากประธานกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมขอขอบคุณเพื่อนข้าราชการและส่วนราชการที่ได้ให้ความร่วมมือและสนับสนุนการปฏิบัติงานอย่างดียิ่งมาโดยตลอด

ปีงบประมาณ 2559 ที่ผ่านมาคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมได้มุ่งมั่นในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ที่เพื่อนข้าราชการพลเรือนได้อุทธรณ์หรือร้องทุกข์เข้ามา โดยมุ่งหวังที่จะให้ความเป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ และวินิจฉัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เพื่อความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำรงระบบคุณธรรม แต่เนื่องจากปัจจัยหลายอย่างที่เป็นปัญหาและอุปสรรคจึงอาจทำให้การวินิจฉัยในบางเรื่องไม่รวดเร็วอย่างที่ตั้งใจไว้ ซึ่งจะต้องมีการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่อไป อย่างไรก็ตามคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมได้ดำเนินการไปบางส่วนแล้ว เช่น การปรับปรุงวิธีการทำงาน การตั้งคณะทำงานศึกษาและแก้ไขปรับปรุงกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาบุคลากร การวิเคราะห์อัตรากำลังผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งการให้ความรู้ความเข้าใจกับเพื่อนข้าราชการพลเรือนเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ ก.พ.ค. รวมถึงระบบคุณธรรมที่ผู้บังคับบัญชาและผู้เกี่ยวข้องในการบริหารทรัพยากรบุคคลต้องถือปฏิบัติ

ทั้งนี้ คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมยังคงมุ่งมั่นและตั้งใจแน่วแน่ในการปฏิบัติงานให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ โดยนำระบบคุณธรรมเข้าสู่การบริหารงานบุคคลให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือและสนับสนุนจากข้าราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดีเช่นเคย

(นายวชิร สงบพันธ์)

ประธานกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

1. นายวชิร สงบพันธ์ ประธานกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
2. นางศิริพร กิจเกื้อกูล กรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
3. นายกิจสุวัฒน์ หงส์เจริญ กรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
4. นายทองทวี พิมเสน กรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
5. นายพันธุ์เรือง พันธุหงส์ กรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
6. นายเจษฎา ประกอบทรัพย์ กรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
7. นายสุชาติ เวโรจน์* กรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

*หมายเหตุ: ได้รับประกาศเป็นผู้ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่ง
กรรมการ ก.พ.ค. วันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2559
ได้รับโปรดเกล้าแต่งตั้งวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2559

กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์
หรือกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์
หรือกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

1. นายสุรพงษ์ วิชญกิตติ
2. นายสมชัย ไหลสุพรรณวงศ์

3. นายสุธา วิจักขณ์สุรการย์
4. นายอนุชา วงษ์บัณฑิตย์

5. นางสาวสุชฎา จันทรวงศ์
6. นายทินกร ตุงคโสภา

7. นายสิทธิศักดิ์ ไม้สนธิ์
8. นายวิชิต กุลสินนิธิพงศ์

กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์
หรือกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

9. นางสาววัธนี ตรีทอง
10. นายชวรัตน์ รุกขพันธุ์

11. นายสุวิทย์ อินทุรัตน์
12. ว่าที่ร้อยตรี ศักดา ไกรลาสบวร

13. นายไพศาล เผือกพูลผล

สารบัญ

1 สารจากประธาน
กรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

2 กรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

3 กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์
หรือกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

4 รายงานผลการปฏิบัติงานรอบ 1 ปีของ ก.พ.ค.
(1 ตุลาคม 2558 – 30 กันยายน 2559)

5

บทความ ก.พ.ค. ขอบอก

6

คำวินิจฉัยที่น่าสนใจของ ก.พ.ค.

- คำวินิจฉัยอุทธรณ์
- คำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

7

คำพิพากษาศาลปกครองที่น่าสนใจ

กรณีที่ ก.พ.ค. เป็นผู้ถูกฟ้อง

รายงานผลการปฏิบัติงาน
ประจำปีงบประมาณ 2559 ของ ก.พ.ค.
(1 ตุลาคม 2558 – 30 กันยายน 2559)

1. การสัมมนาเชิงปฏิบัติการระหว่างผู้บริหารสำนักงาน ก.พ. ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัย และเจ้าหน้าที่ สพค. เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาระบบงานการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

การสัมมนาครั้งนี้ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 18 – 20 พฤศจิกายน 2558 ณ โรงแรมโรแมนติก รีสอร์ทแอนด์สปา อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ ก.พ.ค. ผู้บริหารสำนักงาน ก.พ. กรรมการวินิจฉัย และเจ้าหน้าที่ สพค. พิจารณาทบทวนประเด็นกฎหมายและแนวทางในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ให้ชัดเจนเป็นไปในแนวทางเดียวกัน และเพื่อนำไปปรับใช้ในการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ของ ก.พ.ค. ต่อไป

2. การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานที่เกี่ยวกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรมให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรมได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานที่เกี่ยวกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรมให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในหัวข้อเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 จำนวน 2 ครั้ง ในวันที่ 14 และวันที่ 15 ธันวาคม 2558 ณ โรงแรมริชมอนด์ สไตล์ลิช คอนเวนชั่น จังหวัดนนทบุรี เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานด้านการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (เรื่องร้องทุกข์) ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

3. การอบรมเพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการปฏิบัติงานเพื่อสนับสนุนงานตามภารกิจของ ก.พ.ค.

สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรมได้จัดอบรมเพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการปฏิบัติงานเพื่อสนับสนุนงานตามภารกิจของ ก.พ.ค. จำนวน 4 ครั้ง ดังนี้

3.1 ครั้งที่ 1 หลักเกณฑ์และประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการเลื่อน โอน ย้าย ข้าราชการพลเรือนสามัญประเภทอำนวยการต้น ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 บรรยายโดย นางสาวณัฏฐา บัวหลวง ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบและประเมินผลกำลังคน และนางสาววราภรณ์ ตั้งตระกูล นักทรัพยากรบุคคลเชี่ยวชาญ สำนักงาน ก.พ. ในวันพฤหัสบดีที่ 25 กุมภาพันธ์ 2559 เวลา 09.00 – 16.00 น. ณ ห้องประชุม 3210 ชั้น 2 อาคาร 3 สำนักงาน ก.พ. ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี

3.2 ครั้งที่ 2 หลักกฎหมายเกี่ยวกับวิธีพิจารณาคดีปกครอง การให้เหตุผลทางกฎหมายและการเขียนแนวคำวินิจฉัย บรรยายโดยนายอดุล จันทรศักดิ์ รองอธิบดีศาลปกครองพิษณุโลก ในวันจันทร์ที่ 29 กุมภาพันธ์ 2559 เวลา 09.00 – 16.00 น. ณ ห้องประชุม 3210 ชั้น 2 อาคาร 3 สำนักงาน ก.พ. ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี

3.3 ครั้งที่ 3 วันพฤหัสบดีที่ 3 มีนาคม 2559 มี 2 หัวข้อ

หัวข้อที่ 1 : เวลา 09.00 – 12.00 น. การเลื่อน โอน ย้าย ข้าราชการพลเรือนสามัญ ประเภทบริหารและประเภทอำนวยการสูง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 บรรยายโดย นางสาวสุลักขณา ธรรมานุสติ ผู้อำนวยการศูนย์นักบริหารระดับสูง นางสาวกษิรัตน์ สุรวิชัย นักทรัพยากรบุคคลเชี่ยวชาญ และนายอภินันท์ อรรจนานันท์ นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ สำนักงาน ก.พ.

หัวข้อที่ 2 : เวลา 13.00-16.00 น. การรับฟังข้อเท็จจริง การวิเคราะห์ การจับประเด็น การตั้งประเด็นและการสรุปประเด็น บรรยายโดย ดร.บุญอนันต์ วรรณพานิชย์ อธิบดีศาลปกครองสงขลา ณ ห้องประชุม 3210 ชั้น 2 อาคาร 3 สำนักงาน ก.พ. ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี

3.4 ครั้งที่ 4 ในวันศุกร์ที่ 18 มีนาคม 2559 มี 2 หัวข้อ

หัวข้อที่ 1 : เวลา 09.00 – 12.00 น. การประเมินผลการปฏิบัติราชการ และการเลื่อนเงินเดือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 บรรยายโดย นายปรีชา นวลเป็นใย นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ และนางสาวพิภาวิน ลิ้สัมพันธ์ นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ สำนักงาน ก.พ.

หัวข้อที่ 2 : เวลา 13.00 – 16.00 น. ประเด็นปัญหาในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 บรรยายโดย ดร.บุญอนันต์ วรรณพานิชย์ อธิบดีศาลปกครองสงขลา ณ ห้องประชุม 3210 ชั้น 2 อาคาร 3 สำนักงาน ก.พ. ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี

4. โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนางานด้านการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรมได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนางานด้านการพิทักษ์ระบบคุณธรรม เพื่อรับทราบผลการดำเนินงานของ ก.พ.ค. ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ตลอดจนระดมความคิดเห็น ข้อเสนอแนะร่วมกับฝ่ายบริหารของสำนักงาน ก.พ. เพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงการดำเนินการด้านการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น จำนวน 2 ครั้ง ดังนี้

4.1 ครั้งที่ 1 ในวันศุกร์ที่ 29 มกราคม 2559 เวลา 10.00 – 14.30 น. ณ ห้องประชุม 4 ชั้น 5 อาคารสำนักงาน ก.พ. จังหวัดนนทบุรี

4.2 ครั้งที่ 2 ในวันศุกร์ที่ 17 มิถุนายน 2559 เวลา 10.00 – 14.30 น. ณ ห้องประชุม 4 ชั้น 5 อาคารสำนักงาน ก.พ. จังหวัดนนทบุรี

5. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของ ก.พ.ค.

การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของ ก.พ.ค. มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้าราชการและประชาชนทั่วไปได้ทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ ก.พ.ค. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิ ขั้นตอน หลักเกณฑ์ วิธีการและกระบวนการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ รวมทั้งผลการดำเนินงานและคำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ ซึ่งในปีที่ผ่านมาสำนักงาน ก.พ. ในฐานะฝ่ายเลขานุการของ ก.พ.ค. ได้มีการเผยแพร่ข่าวสารประชาสัมพันธ์ผ่านกิจกรรมต่างๆ ได้แก่

5.1 หนังสือ รวมกฎหมายที่เกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ค.

5.2 หนังสือ รวมกฎหมายที่เกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์ของ ก.พ.ค. เล่ม 1

5.3 หนังสือ รวมกฎหมายที่เกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์ของ ก.พ.ค. เล่ม 2

5.4 หนังสือ ก.พ.ค. ผู้พิทักษ์ระบบคุณธรรม เล่ม 6 ซึ่งได้ดัดแปลงคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ที่น่าสนใจ เป็นเรื่องสั้นเพื่อให้เกิดความเพลิดเพลินในการอ่าน และได้รับสาระความรู้ไปในคราวเดียวกัน

5.5 หนังสือรวมบทความ ก.พ.ค. ขอบอก เล่ม 4 ซึ่งเป็นการรวมบทความที่เคยตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 ในคอลัมน์ “ ก.พ.ค. ขอบอก ”

5.6 การจัดทำหนังสือรายงานประจำปี 2558 เพื่อเผยแพร่ผลการดำเนินงานของ ก.พ.ค. ในปีงบประมาณที่ผ่านมา

5.7 การประชาสัมพันธ์โดยการเผยแพร่บทความผ่านหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ในคอลัมน์ “ ก.พ.ค. ขอบอก ” จำนวน 52 ครั้ง ดังนี้

บทความ “ก.พ.ค. ขอบอก” ปีงบประมาณ 2559

ครั้งที่	วันที่		เรื่อง
1	6 ต.ค. 59	เรื่อง	ก.พ.ค. คณะใหม่กับการพัฒนางานการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
2	13 ต.ค. 59	เรื่อง	แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงที่ไม่เป็นกลาง
3	20 ต.ค. 59	เรื่อง	เป็นกรรมการสืบสวนแล้วจะเป็นกรรมการสอบสวนได้หรือไม่
4	27 ต.ค. 59	เรื่อง	กรณีที่ถือว่าเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง
5	3 พ.ย. 59	เรื่อง	เหตุเกิดจากการกู้เงินธนาคาร
6	10 พ.ย. 59	เรื่อง	สภาพข้าราชการกับการร้องทุกข์เกี่ยวข้องกันอย่างไร
7	17 พ.ย. 59	เรื่อง	แม้ไม่สัมภาษณ์ การคัดเลือกก็ชอบด้วยกฎหมาย (1)
8	24 พ.ย. 59	เรื่อง	แม้ไม่สัมภาษณ์ การคัดเลือกก็ชอบด้วยกฎหมาย (2)
9	1 ธ.ค. 59	เรื่อง	การพิจารณาความร้ายแรงแห่งกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการ
10	8 ธ.ค. 59	เรื่อง	การพิจารณาความร้ายแรงแห่งกรณีปลอมแปลงลายมือชื่อ
11	15 ธ.ค. 59	เรื่อง	การพิจารณาความร้ายแรงแห่งกรณีเบิกค่าเช่าบ้านเป็นเท็จ
12	22 ธ.ค. 59	เรื่อง	คำสอนสมเด็จพระสังฆราช
13	29 ธ.ค. 59	เรื่อง	สิ้นปีกับผลงานในไตรมาสแรก
14	5 ม.ค. 59	เรื่อง	สวัสดีปีใหม่ 2559
15	12 ม.ค. 59	เรื่อง	ร้องทุกข์ กับ ร้องเรียน
16	19 ม.ค. 59	เรื่อง	การร้องทุกข์แทน
17	26 ม.ค. 59	เรื่อง	ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์
18	2 ก.พ. 59	เรื่อง	ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ (2)
19	9 ก.พ. 59	เรื่อง	ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ (3) (เหตุแห่งการร้องทุกข์)
20	16 ก.พ. 59	เรื่อง	ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ (4) (เหตุแห่งการร้องทุกข์)
21	23 ก.พ. 59	เรื่อง	ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ (5) (เหตุแห่งการร้องทุกข์)
22	1 มี.ค. 59	เรื่อง	ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ (6) (เหตุแห่งการร้องทุกข์)
23	8 มี.ค. 59	เรื่อง	ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ (7) (ผู้มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัย)
24	15 มี.ค. 59	เรื่อง	ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ (8) (ผู้มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัย)
25	22 มี.ค. 59	เรื่อง	ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ (9) (ผู้มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัย)
26	29 มี.ค. 59	เรื่อง	ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ (10) (ระยะเวลาในการร้องทุกข์)
27	5 เม.ย. 59	เรื่อง	จำเป็นต้องดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง หรือไม่

28	12 เม.ย. 59	เรื่อง	เทศกาลกับวินัย
29	19 เม.ย. 59	เรื่อง	เหตุเกิดจากการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกัน
30	26 เม.ย. 59	เรื่อง	ถูกไล่ออกเพราะมียาเสพติดไว้ในครอบครอง (1)
31	3 พ.ค. 59	เรื่อง	ถูกไล่ออกเพราะมียาเสพติดไว้ในครอบครอง (2)
32	10 พ.ค. 59	เรื่อง	ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ
33	17 พ.ค. 59	เรื่อง	เหตุเกิดจากถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน
34	24 พ.ค. 59	เรื่อง	การลงโทษทางวินัย กรรมการต้องไม่มีสภาพร้ายแรง
35	31 พ.ค. 59	เรื่อง	สภาพร้ายแรงในการดำเนินการสอบสวน
36	7 มิ.ย. 59	เรื่อง	การดำเนินการทางวินัยกับคำพิพากษาในคดีอาญา
37	14 มิ.ย. 59	เรื่อง	ลดโทษได้หรือไม่
38	21 มิ.ย. 59	เรื่อง	ตัวอย่างการร้องทุกข์ที่ ก.พ.ค. ไม่รับ (1)
39	28 มิ.ย. 59	เรื่อง	ประกาศรับสมัครกรรมการ ก.พ.ค.
40	5 มี.ค. 59	เรื่อง	ตัวอย่างการร้องทุกข์ที่ ก.พ.ค. ไม่รับ (2)
41	12 มี.ค. 59	เรื่อง	ย้ายเป็นธรรมหรือไม่ อยู่ที่เหตุผล (1)
42	19 มี.ค. 59	เรื่อง	ย้ายเป็นธรรมหรือไม่ อยู่ที่เหตุผล (2)
43	26 มี.ค. 59	เรื่อง	ย้ายเป็นธรรมหรือไม่ อยู่ที่เหตุผล (3)
44	2 ส.ค. 59	เรื่อง	ระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด (1)
45	9 ส.ค. 59	เรื่อง	ระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด (2)
46	16 ส.ค. 59	เรื่อง	ระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด (3)
47	23 ส.ค. 59	เรื่อง	รักษาการในตำแหน่ง ไม่ถือเป็นการคัดเลือกตัวบุคคล (1)
48	30 ส.ค. 59	เรื่อง	รักษาการในตำแหน่ง ไม่ถือเป็นการคัดเลือกตัวบุคคล (2)
49	6 ก.ย. 59	เรื่อง	การเข้าสู่ตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญ : กรณีการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับทรงคุณวุฒิ
50	13 ก.ย. 59	เรื่อง	ย้ายเป็นธรรม หรือไม่ (1)
51	20 ก.ย. 59	เรื่อง	ย้ายเป็นธรรม หรือไม่ (2)
52	27 ก.ย. 59	เรื่อง	รับสมัครกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

* หมายเหตุ : สามารถอ่านบทความย้อนหลังได้ทาง http://mspc.ocsc.go.th

Column
11
15
9
Andy
Chloe
Daniel
2015
JAN
FEB
MAR
APR
MAY
JUN
JUL
AUG
SEP
NOV
DEC
Calendars
Inbox

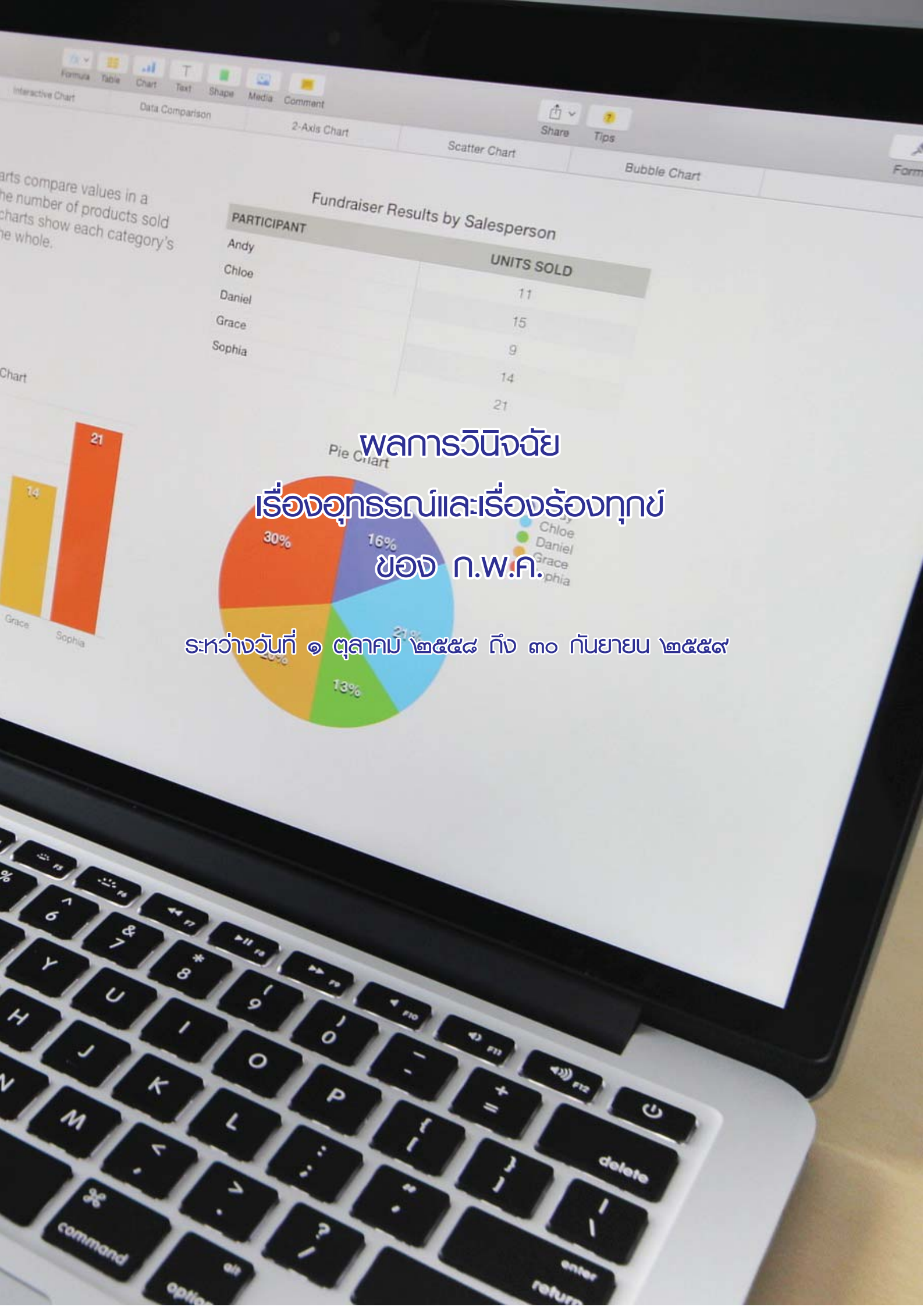

ผลการวินิจฉัย
เรื่องอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์
ของ ก.พ.ค.

ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙

การรับเรื่องอุทธรณ์-ร้องทุกข์ ปีงบประมาณ 2559
(1 ต.ค. 58 – 30 ก.ย. 59)

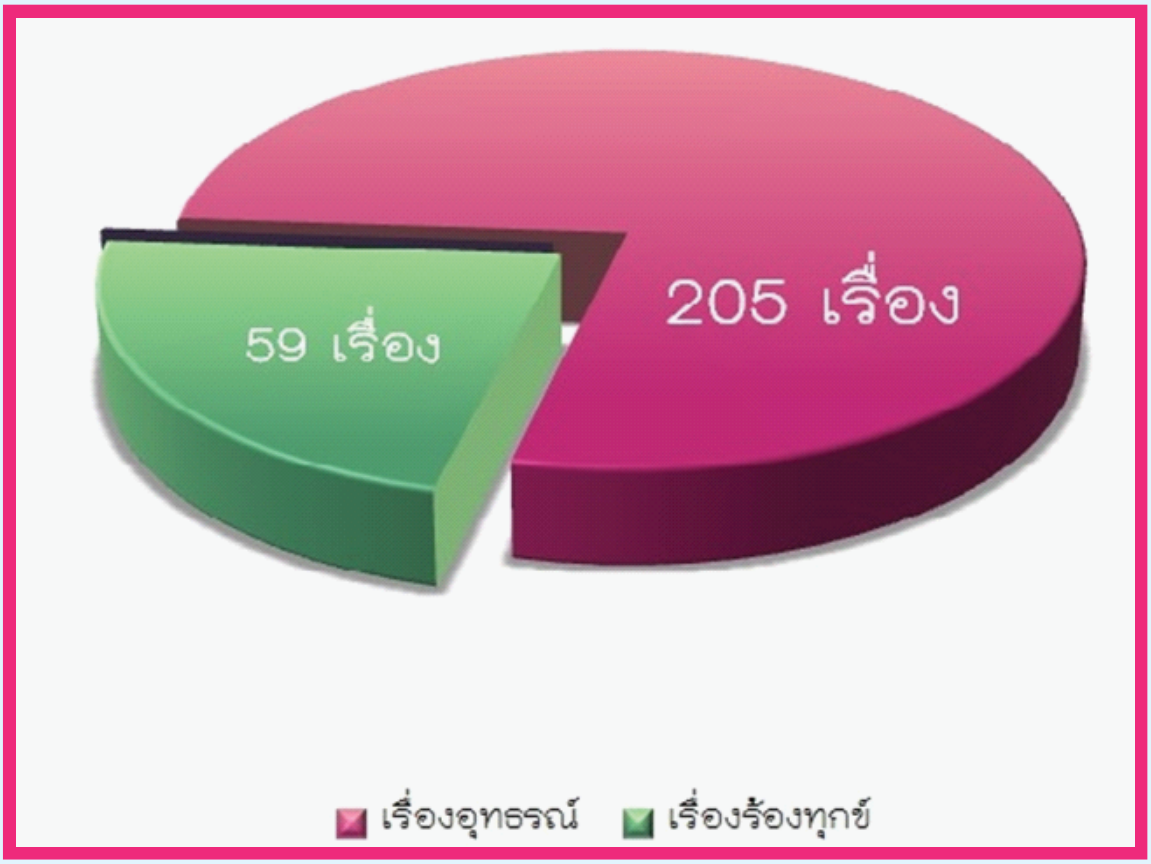

สถิติเรื่องอุทธรณ์รับเข้า จำแนกตามระดับโทษ/ให้ออก

ไล่ออก	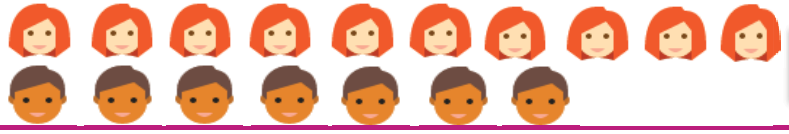	107
ปลดออก		24
ภาคทัณฑ์		10
ตัดเงินเดือน 2% 1 เดือน		1
ตัดเงินเดือน 2% 2 เดือน		4
ตัดเงินเดือน 4% 1 เดือน		30
ตัดเงินเดือน 4% 2 เดือน		3
ตัดเงินเดือน 4% 3 เดือน		3
ลดเงินเดือน ร้อยละ 2		5
ลดเงินเดือน ร้อยละ 4		12
ให้ออก		6

แทน 10 เรื่อง แทน 1 เรื่อง

รวม 205 เรื่อง

**ข้อมูล ระหว่างวันที่ 1 ต.ค. 58 ถึงวันที่ 30 ก.ย. 59

สถิติเรื่องร้องทุกข์รับเข้า จำแนกตามประเภทเรื่อง

คัดเลือกเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้ง		31
ถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย		8
การย้าย		14
ประเมินผลการปฏิบัติราชการ		5
การมอบหมายงาน		1

แทน 1 เรื่อง

แทน 10 เรื่อง

รวม 59 เรื่อง

**ข้อมูล ระหว่าง วันที่ 1 ต.ค. 58 - 30 ก.ย. 59

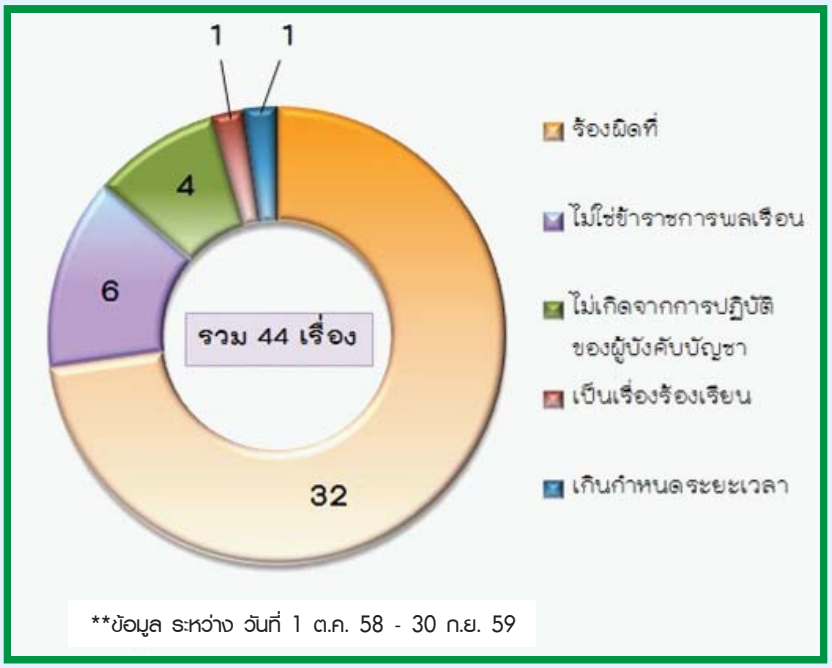

เรื่องร้องทุกข์ที่ไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของ ก.พ.ค.

แยกตามกระทรวง

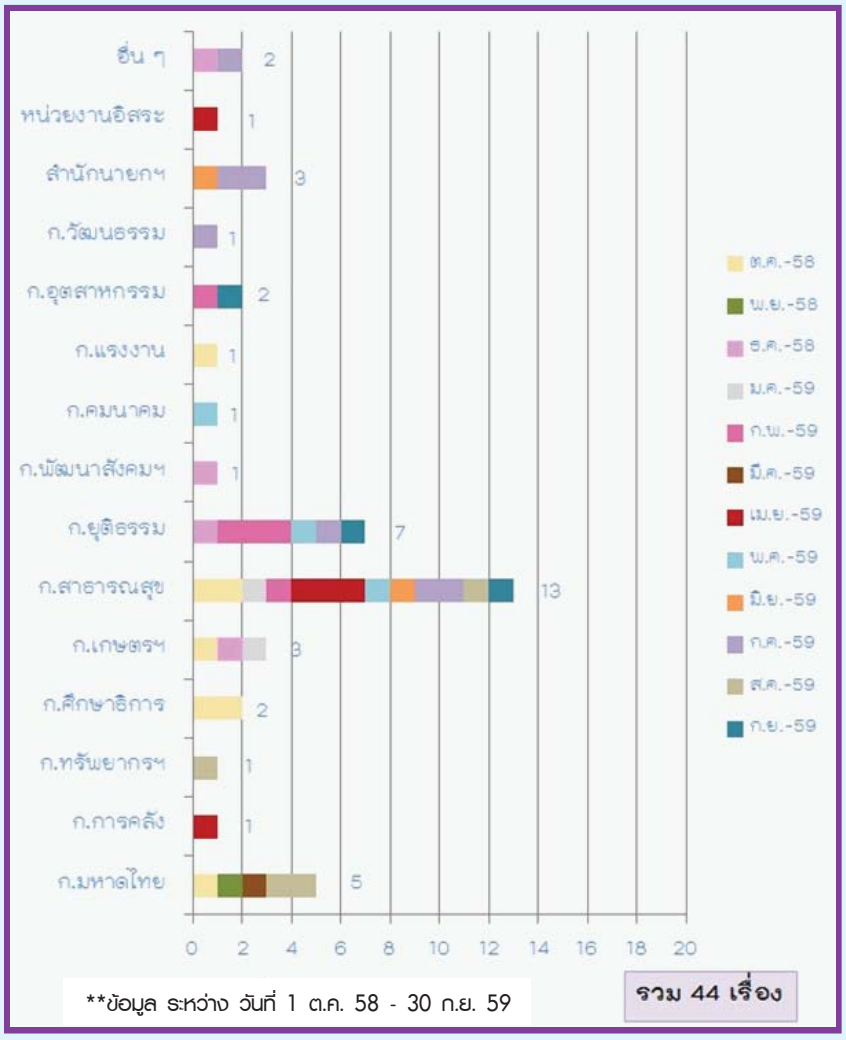

ผลการพิจารณา เรื่องอุทธรณ์ ที่แล้วเสร็จ (เรื่องแดง)

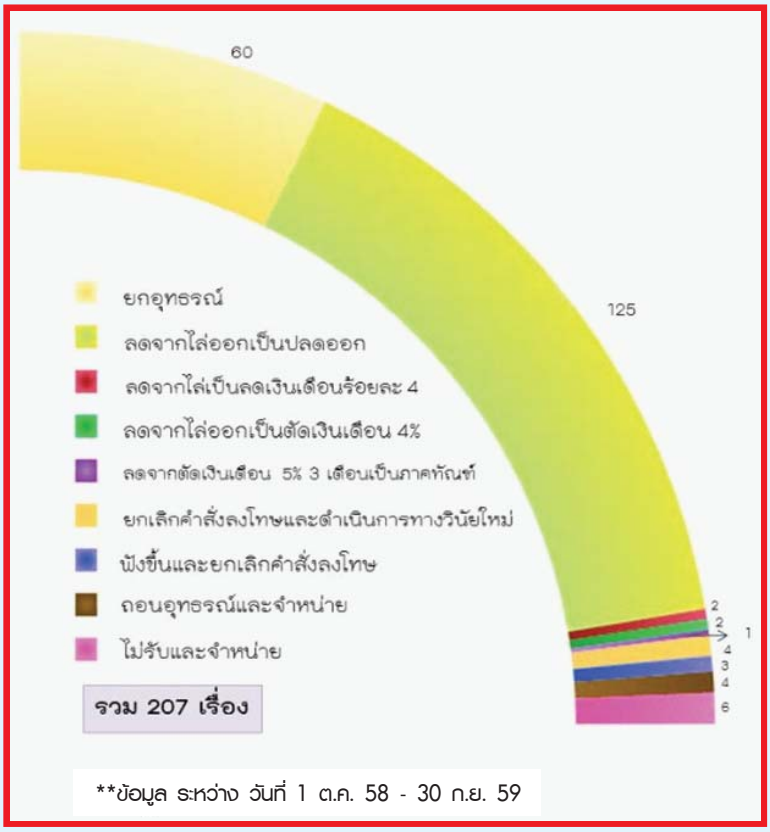

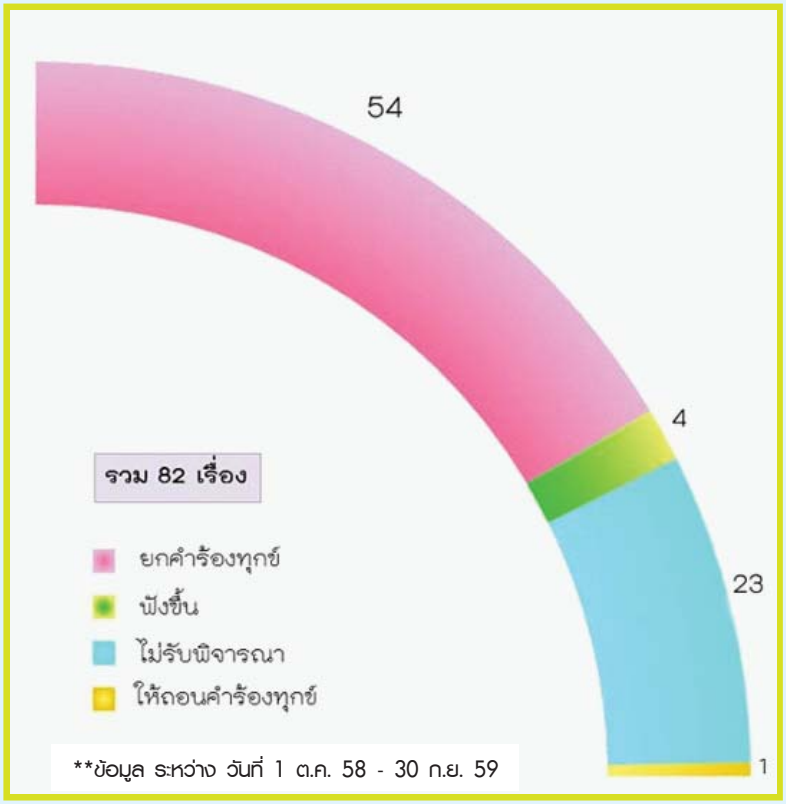

ผลการพิจารณา เรื่องร้องทุกข์ ที่แล้วเสร็จ (เรื่องแดง)

เรื่องอุทธรณ์-ร้องทุกข์ รับเข้าแยกตามกระทรวง
(เฉพาะที่อยู่ในอำนาจ ก.พ.ค.)

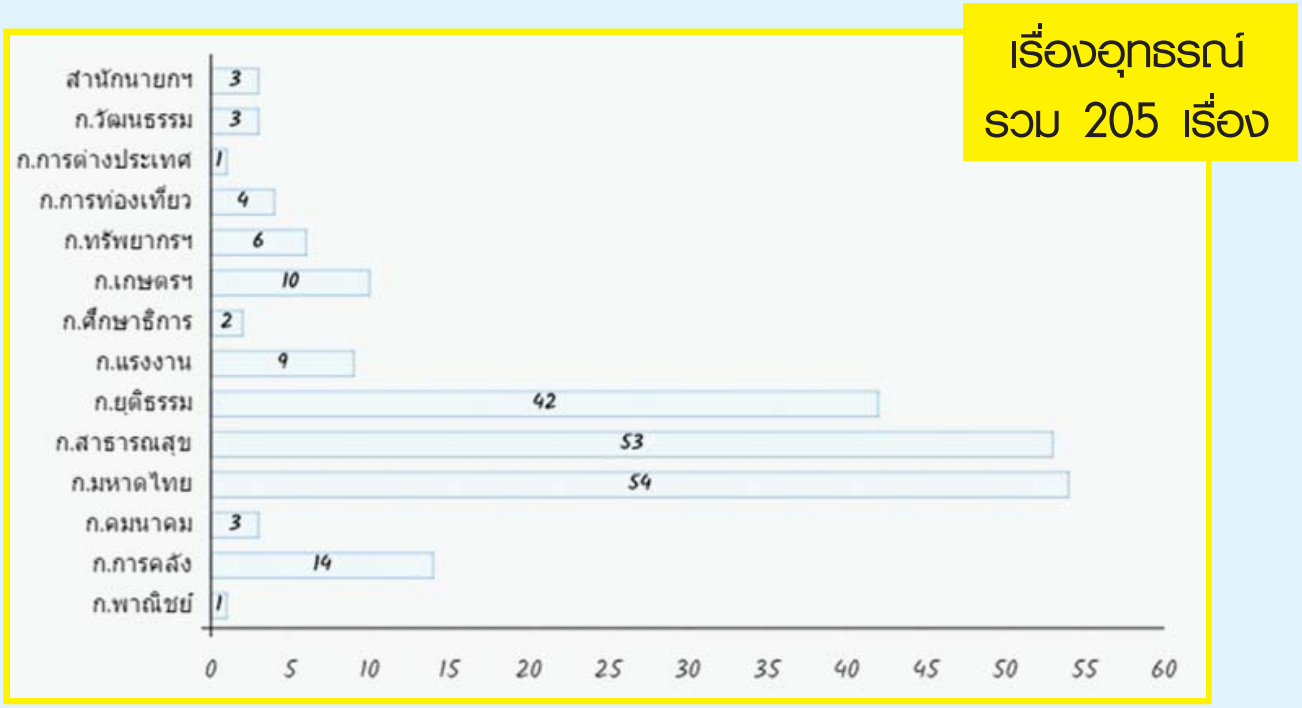

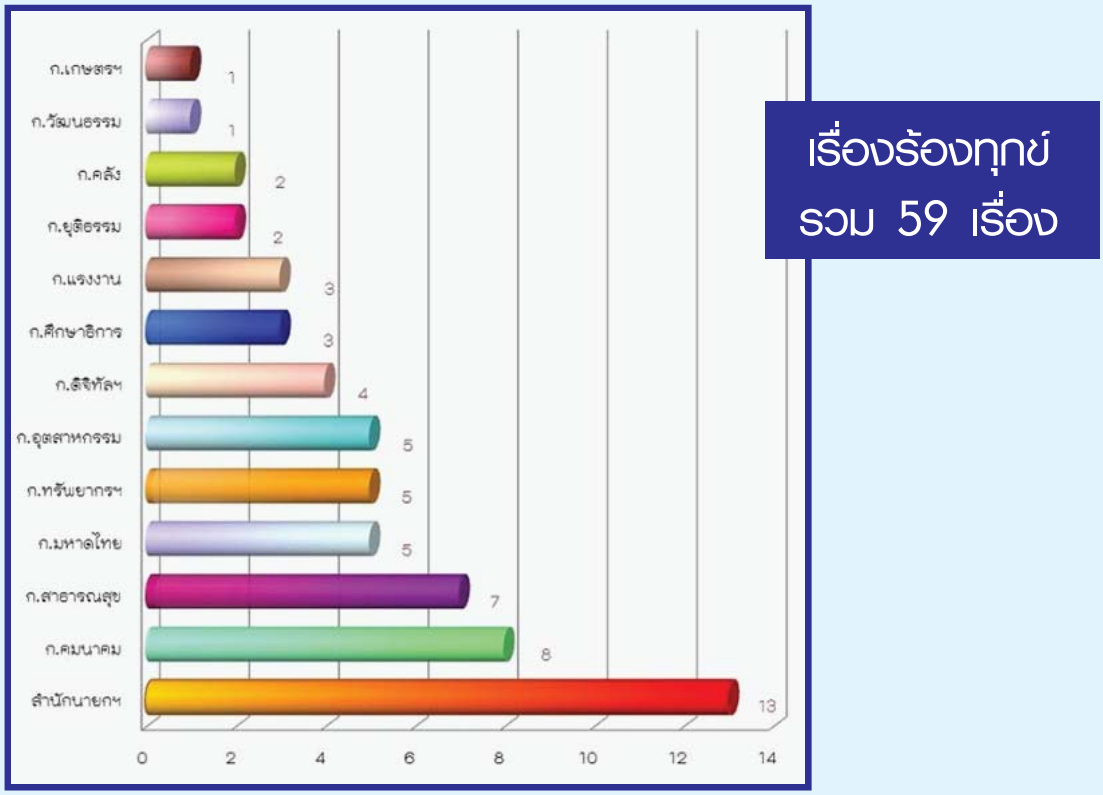

**ข้อมูล ระหว่าง วันที่ 1 ต.ค. 58 - 30 ก.ย. 59

เรื่องอุทธรณ์ – ร้องทุกข์
ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของ ก.พ.ค.

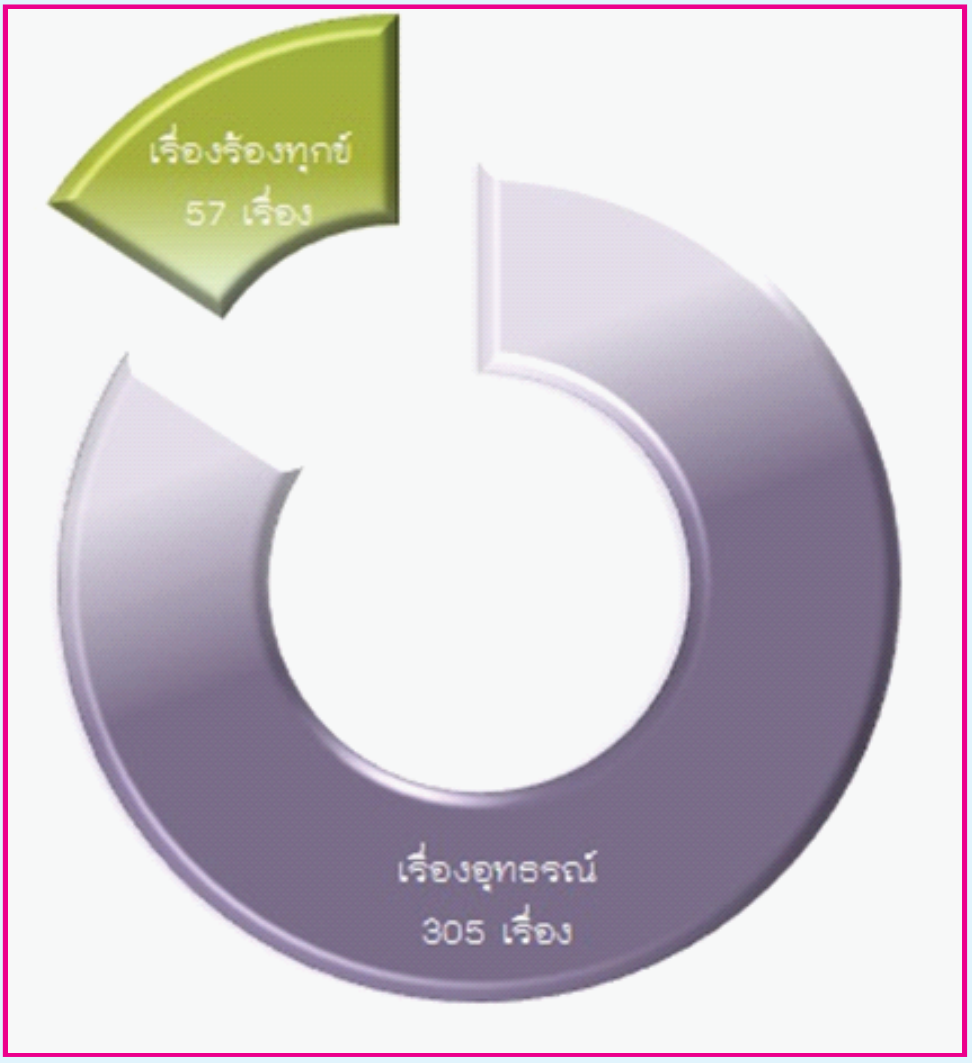

หมายเหตุ : เฉพาะเรื่องที่เข้าองค์คณะวินิจฉัย
ข้อมูล ระหว่าง วันที่ 1 ต.ค. 2558 - 30 ก.ย. 2559

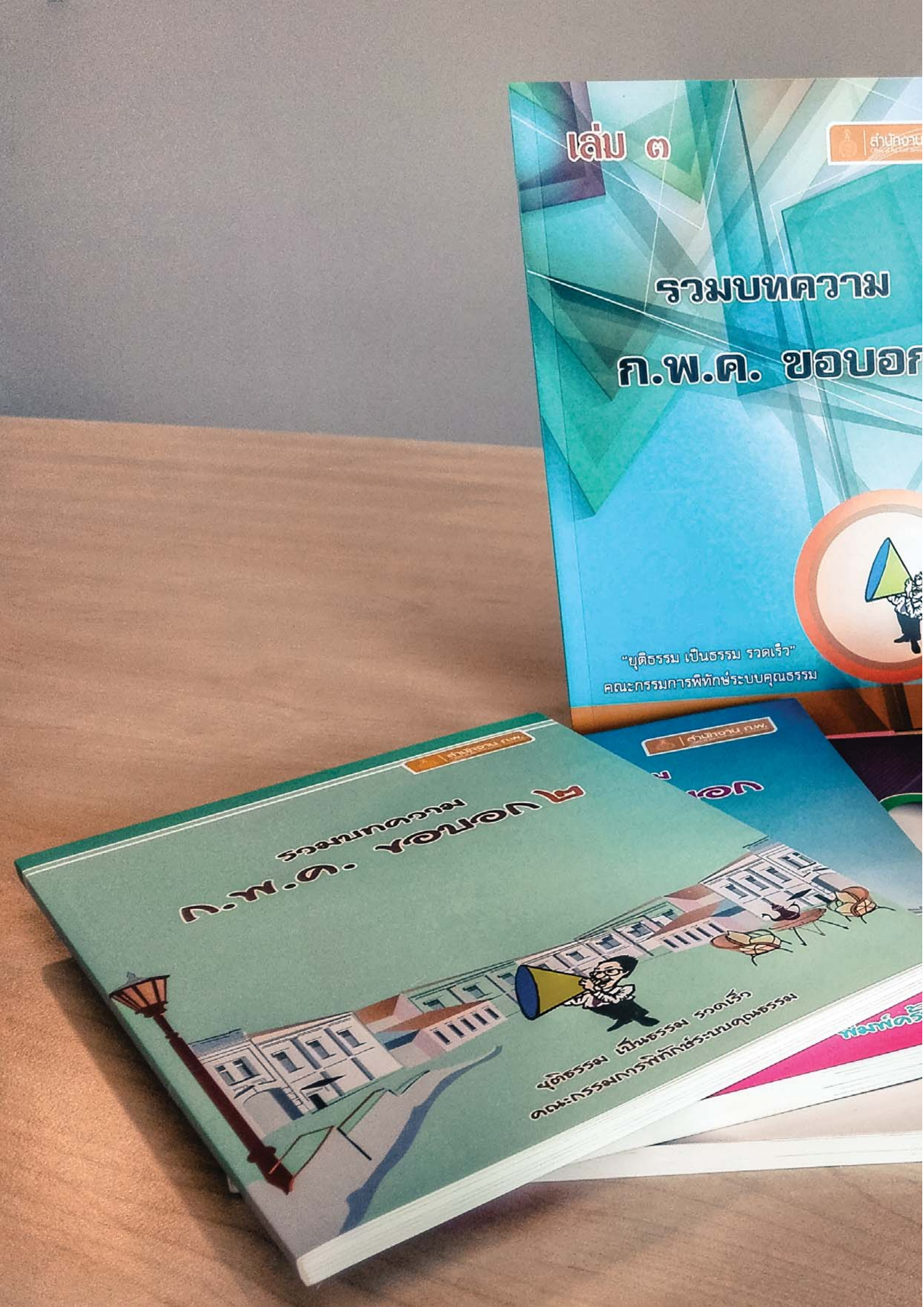
เล่ม ๓
รวมบทความ
ก.พ.ค. ขอบอก
"ยุติธรรม เป็นธรรม รวดเร็ว"
คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
รวมบทความ
ก.พ.ค. ขอบอก ๒
ยุติธรรม เป็นธรรม รวดเร็ว
คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

บทความ ก.พ.ค. ขอบอก
ตั้งแต่
วันที่ 26 มกราคม 2559 ถึง วันที่ 9 มีนาคม 2559

*หมายเหตุ บทความอื่นๆ สามารถติดตามได้ทางเว็บไซต์ของ ก.พ.ค. (http://mspc.ocsc.go.th.)

ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์

เนื่องจากช่วงเวลาที่ผ่านมามีเรื่องร้องทุกข์หลายเรื่องที่ ก.พ.ค. ไม่รับพิจารณาหรือสั่งจำหน่ายออกจากสารบบ ด้วยเป็นเรื่องที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของกฎหมาย ดังนั้น “ก.พ.ค. ขอบอก” ในวันนี้จึงมาขอบอกกล่าวเพื่อเน้นย้ำให้ทราบถึงข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ที่หากข้าราชการผู้ใดอยากจะใช้สิทธินี้ จะได้ใช้อย่างถูกต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้

ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์อาจสรุปได้ ดังนี้

1. คุณสมบัติของผู้ร้องทุกข์
2. เหตุแห่งการร้องทุกข์
3. ผู้มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัย
4. ระยะเวลาในการร้องทุกข์

ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ 4 ประการ
1. คุณสมบัติของผู้ร้องทุกข์
2. เหตุแห่งการร้องทุกข์
3. ผู้มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัย
4. ระยะเวลาในการร้องทุกข์

หากพิจารณาไล่เรียงไปตามลำดับแล้วในส่วนของหลักเกณฑ์แรก ผู้ที่จะใช้สิทธิร้องทุกข์ได้ มาตรา 122 แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 กำหนดให้ต้องเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ที่มีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา ดังนั้น ข้าราชการพลเรือนสามัญเท่านั้นจึงจะเป็นผู้มีสิทธิร้องทุกข์ประเด็นนี้ไม่น่ามีปัญหาอะไรมากแต่ก็ปรากฏกรณีให้ ก.พ.ค. วินิจฉัยไม่รับพิจารณาเหมือนกัน เช่น กรณีของนายช่างรังวัดชำนาญงานผู้หนึ่ง ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. ว่า ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งย้ายนางขาว เจ้าพนักงานที่ดินอาวุโส ไปดำรงตำแหน่งนายช่างรังวัดอาวุโส โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ตนได้รับความเสียหายเพราะตำแหน่งนายช่างรังวัดอาวุโสเสียไป 1 ตำแหน่งแต่จากการตรวจสอบพบว่านายช่างรังวัดชำนาญงานผู้นี้ได้ถูกไล่ออกไปหลายปีก่อนที่จะมีการย้ายนางขาวแล้ว เช่นนี้ อดีตนายช่างรังวัดชำนาญงานผู้นี้ก็ไม่สามารถใช้สิทธิร้องทุกข์ได้

อย่างไรก็ตาม เรื่องของสภาพข้าราชการก็มีข้อยกเว้นอยู่ โดย “ก.พ.ค. ขอบอก” เคยได้บอกกล่าวไปแล้วว่า ถ้าขณะเกิดความคับข้องใจข้าราชการผู้นั้นมีสภาพเป็นข้าราชการและใช้สิทธิร้องทุกข์ภายใน 30 วันนับแต่วันทราบเหตุแห่งทุกข์แล้ว แม้ต่อมาภายหลังข้าราชการผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญก็ตาม หากพิจารณาคำขอแล้วเห็นว่าสามารถพิจารณาให้เกิดคำบังคับได้ อดีตข้าราชการผู้นั้นก็ยังคงมีสิทธิร้องทุกข์ได้

นอกจากนี้ ประเด็นในเรื่องคุณสมบัติของผู้ร้องทุกข์ ยังรวมไปถึงต้องร้องทุกข์เองจะร้องทุกข์แทนบุคคลอื่น หรือจะให้บุคคลอื่นร้องทุกข์แทนตนเองไม่ได้ เว้นแต่จะเข้าข้อยกเว้นตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่ง “ก.พ.ค. ขอบอก” ได้บอกกล่าวไปในคราวที่ผ่านมาแล้ว

ดังนั้น คุณสมบัติของผู้ร้องทุกข์จึงเป็นข้อควรคำนึงประการแรกที่ผู้จะใช้สิทธิควรตระหนักส่วนหลักเกณฑ์ในประเด็นอื่น ๆ นั้น ค่อยติดตามกันในคราวต่อไปนะคะ

หากข้าราชการไม่ได้รับความเป็นธรรมเกี่ยวกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรมในระบบราชการพลเรือน หรือมีข้อสงสัยสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม หรือติดต่อได้ที่

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม สำนักงาน ก.พ. ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี 11000 โทรศัพท์ 0 2547 1844 โทรสาร 0 2547 2004 - 5 หรือ www.ocsc.go.th

“ยุติธรรม เป็นธรรม รวดเร็ว”

ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ (2)

“ก.พ.ค. ขอบอก” คราวที่แล้วได้บอกกล่าวแง่มุมเรื่องคุณสมบัติของผู้ร้องทุกข์ไปแล้ว คราวนี้จะขอกล่าวถึงเรื่องเหตุแห่งการร้องทุกข์

สำหรับเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้น เป็นปัญหาที่เข้ามาสู่การพิจารณาของ ก.พ.ค. เป็นจำนวนมาก หากพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว จะเห็นว่า มาตรา 122 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ได้บัญญัติวางหลักไว้ว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชาและเป็นกรณีที่ไม่อาจอุทธรณ์ตามหมวด 9 การอุทธรณ์ได้ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ ซึ่ง กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. 2551 ข้อ 7 ก็ได้กำหนดลักษณะของเหตุแห่งการร้องทุกข์ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นด้วย ดังนั้น หากจะพิจารณาเหตุแห่งการร้องทุกข์แล้ว สามารถจำแนกพิจารณาในประเด็นที่เกี่ยวข้องได้ ดังนี้

1. ต้องเป็นการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา
2. เป็นกรณีที่ไม่อาจอุทธรณ์ตามหมวด 9
3. ต้องมีลักษณะตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ 4 ประการ
1. คุณสมบัติของผู้ร้องทุกข์
2. เหตุแห่งการร้องทุกข์
3. ผู้มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัย
4. ระยะเวลาในการร้องทุกข์

หากจะพิจารณาในประเด็นแรกเรื่องการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชาแล้ว จะเห็นได้ว่า เรื่องที่มีการร้องทุกข์มายัง ก.พ.ค. โดยกล่าวอ้างว่า ผู้บังคับบัญชาไม่ยอมดำเนินการทางวินัยกับเพื่อนข้าราชการที่มีพฤติการณ์กระทำความผิดวินัยแล้ว ทำให้ตนซึ่งร้องเรียนพฤติกรรมของเพื่อนข้าราชการดังกล่าวเดือดร้อนเพราะถูกขู่อาฆาตนั้น ก.พ.ค. พิจารณาแล้ว เห็นว่า การที่ผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการหรือไม่ดำเนินการทางวินัยกับผู้ใต้บังคับบัญชา เป็นการพิจารณาปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชา มิใช่กรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติอย่างใดต่อผู้ร้องทุกข์

อันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ได้ กรณีนี้เป็นเพียงการร้องเรียนกล่าวหาผู้บังคับบัญชาเท่านั้น ซึ่งเป็นเรื่องที่ “ก.พ.ค. ขอบอก” ได้เคยกล่าวถึงไปแล้ว

ประเด็นนี้ยังมีแง่มุมในเรื่องของการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนนั้น เกิดจากผู้บังคับบัญชา หรือไม่ ซึ่งถือเป็นแง่มุมที่เป็นปัญหาในการพิจารณาของ ก.พ.ค. เป็นอย่างมากอีกแง่มุมหนึ่ง แง่มุมนี้จะมีความน่าสนใจอย่างไรขอได้โปรดติดตามในครั้งถัดไป นะคะ

หากข้าราชการไม่ได้รับความเป็นธรรมเกี่ยวกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรมในระบบราชการพลเรือน หรือมีข้อสงสัยสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม หรือติดต่อได้ที่

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม สำนักงาน ก.พ. ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี 11000 โทรศัพท์ 0 2547 1844 โทรสาร 0 2547 2004 - 5 หรือ www.ocsc.go.th

“ยุติธรรม เป็นธรรม รวดเร็ว”

ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ (3)
(เหตุแห่งการร้องทุกข์)

"ก.พ.ค. ขอบอก" คราวที่ผ่านมาได้บอกกล่าวแง่มุมเรื่องเหตุแห่งการร้องทุกข์ซึ่งกล่าวถึงประเด็นความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชาในส่วนที่มีการร้องเรียนผู้บังคับบัญชาว่าไม่ดำเนินการทางวินัยกับเพื่อนข้าราชการนั้น ไม่ใช่กรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติอย่างใดต่อผู้ร้องทุกข์อันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ได้ สำหรับครั้งนี้ก็ขอยกตัวอย่างที่ ก.พ.ค. มีมติไม่รับพิจารณาในเรื่องทำนองเดียวกันนี้อีกสักครั้ง

เรื่องนี้วิศวกรชำนาญการของส่วนราชการแห่งหนึ่งทำหนังสือถึงประธาน ก.พ.ค. เพื่อพิจารณาให้ความเสมอภาคในการปฏิบัติราชการของข้าราชการ อันเนื่องมาจากการที่ตนได้ลงเวลามาปฏิบัติหน้าที่ราชการประจำวันในเวลา 08.30 น. หลังจากนั้นก็มีข้าราชการมาลงเวลาปฏิบัติหน้าที่ในเวลา 08.30 น. อีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งตนขอยืนยันว่าในขณะที่ตนลงเวลาปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้นไม่มีข้าราชการผู้ใดมาพร้อมกับตน และคงเป็นไปไม่ได้ที่ข้าราชการเป็นจำนวนมากจะมาลงเวลาปฏิบัติราชการในเวลาเดียวกัน ซึ่งข้อเท็จจริงทำนองเดียวกันนี้เกิดขึ้นเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 8 เดือน แต่ผู้บังคับบัญชาก็มิได้ดำเนินการอย่างใดเป็นเหตุให้รัฐต้องเสียงบประมาณให้กับข้าราชการที่มาสายเกิน 18 ครั้งในครึ่งปีที่ผ่านมาซึ่ง ข้าราชการดังกล่าวจะไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนตามหลักเกณฑ์ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ. 2552 แต่เมื่อลงเวลาการปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นเท็จแล้วก็เลยได้รับอานิสงค์การพิจารณาเลื่อนเงินเดือนเหมือนข้าราชการรายอื่นๆ ด้วย

กรณีนี้ ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นการร้องเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริหารงานของผู้บังคับบัญชา ซึ่งมิใช่กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจาก

ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ 4 ประการ
1. คุณสมบัติของผู้ร้องทุกข์
2. เหตุแห่งการร้องทุกข์
3. ผู้มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัย
4. ระยะเวลาในการร้องทุกข์

การปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 122 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ก.พ.ค. จึงมีมติไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณา

ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้นจึงอยากจะเน้นย้ำให้ทุกท่านทราบว่า การที่ผู้บังคับบัญชาไม่ดำเนินการทางวินัยในกรณีใดก็ตาม ไม่ได้เป็นเหตุแห่งทุกข์ที่เกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชาที่จะมาร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. ได้นะจะบอกให้

หากข้าราชการไม่ได้รับความเป็นธรรมเกี่ยวกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรมในระบบราชการพลเรือน หรือมีข้อสงสัย สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม หรือติดต่อได้ที่

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม สำนักงาน ก.พ. ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี 11000 โทรศัพท์ 0 2547 1844 โทรสาร 0 2547 2004 – 5 หรือ www.ocsc.go.th

“ยุติธรรม เป็นธรรม รวดเร็ว”

ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ (4)
(เหตุแห่งการร้องทุกข์)

"ก.พ.ค. ขอบอก" คราวที่ผ่านมาได้บอกกล่าวเพื่อเน้นย้ำแง่มุมเรื่องเหตุแห่งการร้องทุกข์ในส่วนของการร้องเรียนผู้บังคับบัญชาว่าไม่ดำเนินการทางวินัยกับเพื่อนข้าราชการนั้น ไม่ใช่กรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติอย่างใดต่อผู้ร้องทุกข์อันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ได้ สำหรับในครั้งนี้เหตุแห่งการร้องทุกข์ก็ยังคงเป็นประเด็นปัญหาที่ "ก.พ.ค. ขอบอก" อยากจะบอกต่อไปในประเด็นเรื่องเหตุที่จะนำมาร้องทุกข์นั้นจะต้องไม่อาจอุทธรณ์ตามหมวด 9 การอุทธรณ์ได้อีกด้วย กล่าวคือ การพิจารณาในประเด็นนี้ต้องไปดูหลักในเรื่องการอุทธรณ์ประกอบด้วยว่า กฎหมายกำหนดให้เหตุใดที่สามารถอุทธรณ์ได้ ซึ่งมาตรา 114 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ได้บัญญัติว่า ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา 110 (1) (3) (5) (6) (7) และ (8) ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ ดังนั้น แม้ข้าราชการจะมีความคับข้องใจจากการปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชาในการที่ถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการซึ่งล้วนเป็นคำสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา 110 อนุมาตราตามที่กำหนดแล้ว ข้าราชการผู้นั้นก็จะต้องใช้สิทธิอุทธรณ์จะมาใช้สิทธิร้องทุกข์ไม่ได้

ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ 4 ประการ
1. คุณสมบัติของผู้ร้องทุกข์
2. เหตุแห่งการร้องทุกข์
3. ผู้มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัย
4. ระยะเวลาในการร้องทุกข์

ปัญหาในเรื่องที่ข้าราชการไม่พอใจคำสั่งลงโทษหรือคำสั่งให้ออกจากราชการตามมาตราที่กำหนดแล้วมาร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. นั้น มักจะไม่เกิดขึ้น แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นกลับเป็นกรณีที่เรื่องนั้นเข้าเหตุแห่งการร้องทุกข์ทุกประการแต่กลับไปใช้สิทธิอุทธรณ์ ดังตัวอย่างของข้าราชการรายหนึ่งถูกดำเนินการทางวินัยและผู้บังคับบัญชาเห็นว่าพฤติการณ์ดังกล่าวเป็นความผิดวินัยเพียงเล็กน้อยเห็นควรงดโทษ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือนหรือทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ กลับมาใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ซึ่งกรณีนี้จะเห็นได้ว่า การว่ากล่าวตักเตือน หรือทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือไม่ใช่โทษทางวินัยที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา 114 ได้ กรณีดังกล่าวจึงเป็นเรื่องที่ข้าราชการ

ผู้นั้นมีความคับข้องใจจากการปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชาและไม่สามารถอุทธรณ์ได้จึงต้องใช้สิทธิในการร้องทุกข์

ดังนั้น เรื่องที่จะเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ได้ก็จะต้องเป็นเรื่องที่ไม่อาจอุทธรณ์ตามหมวด 9 การอุทธรณ์ได้อีกด้วยนะจะบอกให้

หากข้าราชการไม่ได้รับความเป็นธรรมเกี่ยวกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรมในระบบราชการพลเรือน หรือมีข้อสงสัย สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม หรือติดต่อได้ที่

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม สำนักงาน ก.พ. ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี 11000 โทรศัพท์ 0 2547 1844 โทรสาร 0 2547 2004 – 5 หรือ www.ocsc.go.th

“ยุติธรรม เป็นธรรม รวดเร็ว”

ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ (5)
(เหตุแห่งการร้องทุกข์)

"ก.พ.ค. ขอบอก" คราวที่แล้วได้บอกกล่าวในส่วนของเหตุที่จะนำมาร้องทุกข์นั้นจะต้องไม่อาจอุทธรณ์ตามหมวด 9 การอุทธรณ์ได้ ในคราวนี้ จะมาบอกกล่าวต่อ ในส่วนของเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นต้องมีลักษณะตามที่กฎหมายกำหนดด้วย

เนื่องจากการร้องทุกข์นั้น มาตรา 122 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ได้บัญญัติวางหลักไว้ว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชาและเป็นกรณีที่ไม่อาจอุทธรณ์ตามหมวด 9 การอุทธรณ์ได้ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ซึ่งกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. 2551 ข้อ 7 แก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552 ข้อ 3 ก็ได้กำหนดลักษณะของการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชาซึ่งทำให้เกิดความคับข้องใจอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ไว้ 4 ลักษณะเพื่อเป็นการกำหนดแนวทางในการร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์ทั้งหลายว่า ต้องเป็นเหตุตามที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น ลักษณะต่างๆ ที่กฎหมายกำหนดนั้น ได้แก่

ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ 4 ประการ
1. คุณสมบัติของผู้ร้องทุกข์
2. เหตุแห่งการร้องทุกข์
3. ผู้มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัย
4. ระยะเวลาในการร้องทุกข์

(1) ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่ง หรือปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติอื่นใดโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่ หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้นหรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดขึ้นเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

(2) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ

(3) ประวิงเวลา หรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่องอันเป็นเหตุให้เสียสิทธิหรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

(4) ไม่เป็นไปตามหรือขัดระบบคุณธรรม ตามมาตรา 42

ดังนั้น หากเรื่องใดที่ไม่เข้าลักษณะที่กฎหมายกำหนดก็ไม่เป็นเหตุที่จะสามารถมาร้องทุกข์ได้นะ จะบอกให้

หากข้าราชการไม่ได้รับความเป็นธรรมเกี่ยวกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรมในระบบราชการพลเรือน หรือมีข้อสงสัย สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม หรือติดต่อได้ที่

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม สำนักงาน ก.พ. ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี 11000 โทรศัพท์ 0 2547 1844 โทรสาร 0 2547 2004 – 5 หรือ www.ocsc.go.th

“ยุติธรรม เป็นธรรม รวดเร็ว”

ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ (6)
(เหตุแห่งการร้องทุกข์)

"ก.พ.ค. ขอบอก" คราวที่ผ่านมาได้บอกกล่าวข้อกฎหมายในส่วนของเหตุที่จะนำมาร้องทุกข์นั้นต้องมีลักษณะตามที่กฎหมายกำหนดด้วย

คราวนี้จึงขอยกตัวอย่างการร้องทุกข์ที่เกี่ยวกับความไม่ได้รับความเป็นธรรมจากคำสั่งต่าง ๆ ที่ผู้บังคับบัญชาได้ออกมาโดยเห็นว่าคำสั่งต่างๆ เหล่านั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ เช่น เรื่องของนิติกร กลุ่มกฎหมายของส่วนราชการแห่งหนึ่งร้องทุกข์ในเรื่องที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งย้ายและคำสั่งเกลี่ยอัตรากำลังโดยตัดโอนตำแหน่งและอัตราเงินเดือนของผู้ร้องทุกข์ไปอีกส่วนราชการหนึ่ง ว่าเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ 4 ประการ
1. คุณสมบัติของผู้ร้องทุกข์
2. เหตุแห่งการร้องทุกข์
3. ผู้มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัย
4. ระยะเวลาในการร้องทุกข์

เรื่องนี้ ก.พ.ค. พิจารณาข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาได้ย้ายผู้ร้องทุกข์จากนิติกรชำนาญการตำแหน่งเลขที่เดิม ซึ่งเป็นตำแหน่งนิติกรชำนาญการ/ชำนาญการพิเศษไปดำรงตำแหน่งนิติกรชำนาญการตำแหน่งเลขที่ใหม่ซึ่งเป็นตำแหน่งนิติกรชำนาญการและอีก 6 วันต่อมาได้เสนอที่ประชุม อ.ก.พ. กรมเพื่อเกลี่ยอัตรากำลังในตำแหน่งเลขที่ใหม่นั้นโดยตัดโอนตำแหน่ง อัตราเงินเดือนและผู้ครองตำแหน่งปัจจุบันไปสังกัดอีกกลุ่มงานหนึ่งซึ่งมีเพียงตำแหน่งนิติกรเลขที่ใหม่นี้เพียงตำแหน่งเดียวเมื่อได้รับอนุมัติก็ได้ออกคำสั่งในวันเดียวกันนั้นเพื่อเกลี่ยอัตรากำลังดังกล่าวทั้งที่ทราบเงื่อนไขอยู่แล้วว่าอีก 3 วันถัดมากลุ่มงานนี้จะถูกตัดโอนไปยังอีกส่วนราชการหนึ่ง

ก.พ.ค. พิจารณาแล้วจึงเห็นว่า หากส่วนราชการเดิมเปิดรับสมัครนิติกรชำนาญการพิเศษ ผู้ร้องทุกข์ก็ไม่สามารถสมัครสอบเข้ารับการคัดเลือกได้ และหากส่วนราชการใหม่จะปรับปรุงตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์ให้เป็นตำแหน่งนิติกรชำนาญการพิเศษก็ต้องพิจารณาการประเมินค่างานแล้วยังมีเงื่อนไขที่ต้องมีผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างน้อย 4 ตำแหน่งอีกด้วยซึ่งส่วนราชการแห่งใหม่นี้ก็มีตำแหน่งนิติกรอยู่เพียงตำแหน่งเดียว จึงไม่สามารถปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งให้สูงขึ้นได้แต่อย่างใด

การย้ายและการเกลี่ยอัตรากำลังดังกล่าวจึงส่งผลต่อผู้ร้องทุกข์ เมื่อคำนึงถึง “หลักความได้สัดส่วน” แล้ว ยังมีวิธีการบริหารงานบุคคลอื่นที่จะก่อความเสียหายแก่ผู้ร้องทุกข์น้อยที่สุด ขณะเดียวกันราชการก็ได้ประโยชน์อย่างคุ้มค่าด้วย

ดังนั้น การย้ายและการเกลี่ยอัตรากำลังดังกล่าวจึงกระทำไปโดยมีเจตนามิชอบจึงวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งดังกล่าว และให้ดำเนินการเป็นการถูกต้องต่อไป

หากข้าราชการไม่ได้รับความเป็นธรรมเกี่ยวกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรมในระบบราชการพลเรือน หรือมีข้อสงสัย สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม หรือติดต่อได้ที่

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม สำนักงาน ก.พ. ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี 11000 โทร 0 2547 1844 โทรสาร 0 2547 2004 - 5 หรือ www.ocsc.go.th

“ยุติธรรม เป็นธรรม รวดเร็ว”

ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ (7)
(ผู้มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัย)

"ก.พ.ค. ขอบอก" ได้บอกกล่าวข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ผ่านมา 2 หัวข้อใหญ่แล้ว คือ คุณสมบัติของผู้ร้องทุกข์ และเหตุแห่งการร้องทุกข์สำหรับครั้งนี้จะขอบอกกล่าวข้อควรคำนึงเรื่องของผู้มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัย

ผู้มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ นั้น มาตรา 123 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ได้กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ระบุแยกเป็น 2 ประเภท กล่าวคือ

1. การร้องทุกข์ที่เหตุเกิดจากผู้บังคับบัญชาให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับ

2. การร้องทุกข์ที่เหตุเกิดจากหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือนายกรัฐมนตรี ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค.

ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ 4 ประการ
1. คุณสมบัติของผู้ร้องทุกข์
2. เหตุแห่งการร้องทุกข์
3. ผู้มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัย
4. ระยะเวลาในการร้องทุกข์

โดยในส่วนของการร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับนั้นจะร้องทุกข์อย่างไร กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. 2551 ข้อ 20 ได้กำหนดหลักเกณฑ์ ดังนี้

1. ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชา ในราชการบริหารส่วนภูมิภาคที่ต่ำกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ร้องทุกข์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์

2. ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนกลางที่ต่ำกว่าอธิบดีให้ร้องทุกข์ต่ออธิบดี และให้อธิบดีเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์

3. ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีให้ร้องทุกข์ต่อปลัดกระทรวงซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ร้องทุกข์ และให้ปลัดกระทรวงเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์

ดังนั้น หากข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดอยากจะใช้สิทธิร้องทุกข์นี้ก็ควรต้องคำนึงถึงผู้มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้นด้วยว่า เป็นผู้มีอำนาจตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลาในการพิจารณาและไม่เสียสิทธิในการยื่นคำร้องทุกข์ต่อไป

หากข้าราชการไม่ได้รับความเป็นธรรมเกี่ยวกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรมในระบบราชการพลเรือน หรือมีข้อสงสัย สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม หรือติดต่อได้ที่

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม สำนักงาน ก.พ. ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี 11000 โทร 0 2547 1844 โทรสาร 0 2547 2004 - 5 หรือ www.ocsc.go.th

“ยุติธรรม เป็นธรรม รวดเร็ว”

ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ (8)
(ผู้มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัย)

คราวที่แล้ว “ก.พ.ค. ขอบอก” ได้บอกกล่าวข้อกฎหมายเกี่ยวกับผู้มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ไปแล้ว ซึ่งหลักในการพิจารณาว่าหากจะใช้สิทธิร้องทุกข์แล้วจะต้องยื่นให้ผู้มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ต่อใครนั้น พิจารณาจากผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์เป็นหลัก โดยกฎหมายได้จำแนกประเภทของผู้มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัย ไว้ 2 ประเภท คือ ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับ และ ก.พ.ค.

วันนี้จะขอยกตัวอย่างของผู้ใช้สิทธิร้องทุกข์ที่อาจเกิดความเข้าใจผิดในข้อกฎหมายแล้วได้ใช้สิทธิในการร้องทุกข์ยื่นต่อผู้ไม่มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัย กล่าวคือ นักพัฒนาสังคมชำนาญการของกรมแห่งหนึ่งได้ร้องทุกข์มายัง ก.พ.ค. กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมในการพิจารณาประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนเงินเดือนประจำปี รอบที่ 1/2556 รอบที่ 1/2558 และรอบที่ 2/2558 โดยไม่มีโอกาสได้รับทราบข้อมูลคะแนนการประเมินในภาพรวม และกรณีของนักอุทกวิทยาชำนาญการพิเศษของอีกกรมหนึ่ง ได้ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. ว่า ถูกโยกย้ายอย่างไม่เป็นธรรม เพราะไม่พิจารณาถึงความเหมาะสมของการดำรงตำแหน่งที่เหลืออายุราชการเพียง 9 เดือน ผู้บังคับบัญชากลับย้ายตนจากจังหวัดเชียงใหม่ไปยังจังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งเป็นการย้ายระนาบเดียวกันในระยะเวลาจำกัดไม่สามารถวางแผนและแก้ไขปัญหาอะไรได้ หากยังอยู่ที่เดิมก็จะมีกรอบวิธีการทำงานที่วางแผนแก้ไขปัญหาตลอดระยะเวลา 3 ปี ที่ผ่านมา ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า ทั้ง 2 กรณีข้างต้น เป็นเรื่องร้องทุกข์ที่เหตุแห่งทุกข์เกิดจากอธิบดีผู้ร้องทุกข์จึงต้องร้องทุกข์ต่อปลัดกระทรวงซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไป และเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัย ตามมาตรา 123 วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ประกอบข้อ 20 (3) ของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. 2551 จึงเห็นควรไม่รับเรื่องร้องทุกข์

ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ 4 ประการ
1. คุณสมบัติของผู้ร้องทุกข์
2. เหตุแห่งการร้องทุกข์
3. ผู้มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัย
4. ระยะเวลาในการร้องทุกข์

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ก.พ.ค. ไม่ได้มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ได้ทุกเรื่อง เหมือนกับเรื่องอุทธรณ์ เนื่องจากกฎหมายได้กำหนดไว้สรุปได้ว่า หากเหตุแห่งทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาระดับต้น ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือ อธิบดี แล้ว ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับไม่ใช่ ก.พ.ค. นะ ขอบอก...

หากข้าราชการไม่ได้รับความเป็นธรรมเกี่ยวกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรมในระบบราชการพลเรือน หรือมีข้อสงสัย สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม หรือติดต่อได้ที่

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม สำนักงาน ก.พ. ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี 11000 โทร 0 2547 1844 โทรสาร 0 2547 2004 - 5 หรือ www.ocsc.go.th

“ยุติธรรม เป็นธรรม รวดเร็ว”

ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ (9)
(ผู้มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัย)

คราวที่แล้ว “ก.พ.ค. ขอบอก” ได้ยกตัวอย่างเรื่องที่ ก.พ.ค. ไม่มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ หากเหตุแห่งทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาระดับต้น เพราะกฎหมายได้บัญญัติให้กรณีเช่นนี้ผู้ร้องทุกข์ต้องร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับ

สำหรับครั้งนี้ “ก.พ.ค. ขอบอก” ขอยกตัวอย่างเรื่องที่ ก.พ.ค. ไม่มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ในลักษณะอื่นๆ นอกเหนือจากเหตุแห่งทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาระดับต้น เช่น เรื่องของนายแพทย์ชำนาญการพิเศษร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. ว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการขอรับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายแพทย์เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ครั้งซึ่งสำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาคุณสมบัติและประเมินผลงานดังกล่าวทั้ง 2 ครั้ง เมื่อปี พ.ศ. 2554 และปี พ.ศ. 2558 แล้วเห็นว่า ผลงานที่ส่งไปประเมินนั้นยังมีคุณภาพไม่เหมาะสมกับระดับตำแหน่งที่ขอให้พิจารณาซึ่งเรื่องนี้ ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากสำนักงาน ก.พ. มิได้เกิดจากผู้บังคับบัญชา คำร้องทุกข์นี้จึงไม่เป็นไปตามมาตรา 122 และมาตรา 123 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ประกอบข้อ 7 วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552 จึงวินิจฉัยไม่รับเรื่องร้องทุกข์นี้ไว้พิจารณาเรื่องที่ 2 เป็นเรื่องของเจ้าพนักงานราชทัณฑ์ชำนาญงานร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. ว่า ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงที่พิจารณาดำเนินการล่าช้า ในเรื่องที่ผู้ร้องทุกข์ถูกทำร้ายร่างกายทั้งที่มีพยานหลักฐานต่างๆ ชัดเจนอยู่แล้ว ก.พ.ค. พิจารณาแล้ว เห็นว่า เรื่องนี้เป็นการร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งผู้ร้องทุกข์ต้องร้องเรียนต่ออธิบดี กรณีไม่ใช่การร้องทุกข์ตามที่กฎหมายบัญญัติจึงมีมติไม่รับเรื่องนี้ไว้พิจารณา

ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ 4 ประการ
1. คุณสมบัติของผู้ร้องทุกข์
2. เหตุแห่งการร้องทุกข์
3. ผู้มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัย
4. ระยะเวลาในการร้องทุกข์

ดังนั้น การจะร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. ก็คงต้องพิจารณาให้ดีก่อนว่า กรณีนั้น ๆ สามารถร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. ได้ตามกฎหมาย หรือไม่ เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลาของผู้ร้องต่อไป

หากข้าราชการไม่ได้รับความเป็นธรรมเกี่ยวกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรมในระบบราชการพลเรือน หรือมีข้อสงสัย สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม หรือติดต่อได้ที่

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม สำนักงาน ก.พ. ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี 11000 โทร 0 2547 1844 โทรสาร 0 2547 2004 - 5 หรือ www.ocsc.go.th

“ยุติธรรม เป็นธรรม รวดเร็ว”

ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ (10)
(ระยะเวลาในการร้องทุกข์)

"ก.พ.ค. ขอบอก" ครั้งที่ผ่านๆ มา ได้บอกกล่าวชี้แจงข้อควรคำนึงในการร้องทุกข์ผ่านมาแล้ว 3 หัวข้อด้วยกัน คือ คุณสมบัติของผู้ร้องทุกข์ เหตุแห่งการร้องทุกข์ และผู้มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัย ครั้งนี้จะเป็นการบอกกล่าวในหัวข้อสุดท้ายคือ ระยะเวลาในการร้องทุกข์

สำหรับระยะเวลาในการร้องทุกข์นั้น ปรากฏอยู่ในกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. 2551 ข้อ 8 ว่า ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือยื่นต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบ หรือถือว่าทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์ตามข้อ 7 โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มิได้บัญญัติเรื่องนี้ไว้เหมือนกรณีการอุทธรณ์แต่อย่างใด

ทั้งนี้ ข้อ 13 ของกฎ ก.พ.ค. ฉบับเดียวกันนี้ได้กำหนดวันทราบหรือถือว่าทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์จำแนกเป็นกรณีต่างๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์ สรุปได้ดังนี้

ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการร้องทุกข์ 4 ประการ
1. คุณสมบัติของผู้ร้องทุกข์
2. เหตุแห่งการร้องทุกข์
3. ผู้มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัย
4. ระยะเวลาในการร้องทุกข์

1. ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือ

- ให้ถือวันที่ผู้มีสิทธิร้องทุกข์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง
- หากไม่มีการลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งแต่มีการแจ้งคำสั่งโดยมีบันทึกวันเดือนปี เวลา สถานที่ที่แจ้ง และลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมพยาน ให้ถือวันแจ้งคำสั่ง
- หากไม่อาจแจ้งคำสั่งได้ และได้แจ้งโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ เมื่อพ้น 30 วันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับ ให้ถือว่ารับทราบคำสั่งแล้ว

2. ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์ เกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาโดยไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ถือวันที่มีหลักฐานยืนยันว่ารับทราบหรือควรทราบคำสั่งที่ไม่เป็นหนังสือนั้น

3. ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์ เกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาโดยไม่มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือวันที่ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาดังกล่าว

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าความรู้สึกคับข้องใจของผู้ร้องทุกข์เป็นความละเอียดอ่อนที่อาจเกิดได้จากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชาในหลายลักษณะ ระยะเวลาในการร้องทุกข์จึงเป็นอีกหนึ่งเรื่องที่ควรคำนึงว่า การร้องทุกข์ดังกล่าวอยู่ในกรอบระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดให้สิทธิในการร้องทุกข์ไว้ หรือไม่

หากข้าราชการไม่ได้รับความเป็นธรรมเกี่ยวกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรมในระบบราชการพลเรือน หรือมีข้อสงสัย สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม หรือติดต่อได้ที่

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม สำนักงาน ก.พ. ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี 11000 โทรศัพท์ 0 2547 1844 โทรสาร 0 2547 2004 - 5 หรือ www.ocsc.go.th

“ยุติธรรม เป็นธรรม รวดเร็ว”

คำวินิจฉัยที่น่าสนใจของ ก.พ.ค.

*หมายเหตุ คำวินิจฉัยที่น่าสนใจอื่นๆ สามารถติดตามได้จากหนังสือ ก.พ.ค. ผู้พิทักษ์ทางเว็บไซด์ของ ก.พ.ค. (http://mspc.ocsc.go.th.)

เสียเงินไม่ว่า แต่อย่ามาหลอกกัน

“แม้ในคดีอาญา นางชมพู่ ห้วยระย้า
จะโชคดี เพราะศาลพิพากษายกฟ้อง
เนื่องจากคดีขาดอายุความก็ตาม
แต่ในทางวินัยข้าราชการ ทำไม
นางชมพู่จึงต้องถูกไล่ออกจากราชการ
ในเรื่องเดียวกันด้วยเล่า
เพราะเหตุใดหรือ”
..??..

เสียเงินไม่ว่า แต่อย่ามาหลอกกัน

“ของฉันตั้ง 350,000 แน่ะ”

“โอ๊ย!..คุณมะลิ!!..ของฉันกับยัยพุดซ้อนคนละตั้ง 400,000” นางกาละมัง พังศรี สาวใหญ่แห่งดอนสับปะรดโวยด้วยน้ำเสียงเจ็บแค้น หลังจากได้โอนเงินให้นางชมพู่ ห้วยระย้า พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ โรงพยาบาลเทวาพิทักษ์ สำนักงานอยู่ดีมีสุขจังหวัดสาครบุรี ด้วยหวังว่านางชมพู่จะช่วยให้ลูกของตนเข้ารับราชการเป็นตำรวจชั้นสัญญาบัตรสายธุรการได้เป็นการภายใน โดยนางชมพู่ได้บอกกับพวกเขาว่า ถ้าช่วยไม่ได้ก็จะคืนเงินพร้อมดอกเบี้ยให้ทั้งหมด ทุกคนจึงหลงเชื่อเพราะเห็นว่านางชมพู่เป็นข้าราชการดูน่าเชื่อถือไม่น่าจะมาหลอกลวงกันได้ง่าย ๆ แต่หลังจากโอนเงินได้ไม่นาน นางชมพู่ก็บอกว่าช่วยไม่ได้และได้คืนเงินบางส่วนให้ ด้วยความเจ็บใจที่โดนหลอก นางกาละมังและเพื่อน ๆ จึงไปร้องขอความเป็นธรรมกับท่านผู้ว่าราชการจังหวัดสาครบุรี และยังได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าพนักงานตำรวจอีกด้วย

เมื่อเรื่องนี้ร้อนถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสาครบุรี ท่านจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และเมื่อผลการสืบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่นางชมพู่ ซึ่งผลการสอบสวนปรากฏว่า นางชมพู่ได้รู้เห็นและร่วมกับ ด.ต. เคน หลอกลวงผู้ร้องทั้งสาม ด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง และจากการหลอกลวงดังว่านั้น นางชมพู่ได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ร้องทั้งสามจริง อันเป็นการกระทำความผิดทั้งอาญาแผ่นดินฐานฉ้อโกงทรัพย์ และวินัยข้าราชการฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

ต่อมา อ.ก.พ. จังหวัดสาครบุรี จึงมีมติให้ลงโทษปลดนางชมพู่ออกจากราชการ แต่ภายหลัง อ.ก.พ. กระทรวงอยู่ดีมีสุข ได้พิจารณารายงานการลงโทษนางชมพู่แล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของนางชมพู่เป็นเรื่องร้ายแรงที่ทำให้เสียหายแก่ชื่อเสียงของทางราชการอย่างยิ่ง การลงโทษปลดออกไม่เหมาะสม เห็นควรให้ลงโทษสถานหนักระดับเดียวกับความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จึงให้ลงโทษไล่นางชมพู่ออกจากราชการ จังหวัดสาครบุรีจึงยกเลิกคำสั่งลงโทษปลดนางชมพู่ออกจากราชการและให้ลงโทษไล่นางชมพู่ออกจากราชการแทน

ด้วยความเจ็บช้ำกับคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่ไล่ตนออกจากราชการ ทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านี้ศาลอุทธรณ์ได้ยกฟ้องคดีของตนแล้ว นางชมพู่จึงได้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค.

คำวินิจฉัย ก.พ.ค. : ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการทางวินัยกรณีนี้เป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ส่วนประเด็นที่ว่านางชมพู่กระทำความผิดตามที่ถูกลงโทษหรือไม่ เห็นว่า ในการดำเนินการทางวินัยนั้น ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 0904/ว 4 ลงวันที่ 18 มีนาคม 2509 ได้แจ้งเวียนส่วนราชการว่า การดำเนินการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยเป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากการดำเนินคดีอาญา การสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยจึงไม่จำเป็นต้องรอฟังผลทางคดีอาญาแต่อย่างใด

กรณีนี้ได้มีการดำเนินคดีอาญาแก่นางชมพู่กับพวก โดยพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชน แต่ภายหลังศาลอุทธรณ์ได้มีคำพิพากษายกฟ้อง เนื่องจากศาลเห็นว่าจำเลยไม่มีความผิดฐานฉ้อโกงประชาชน ตามมาตรา 343 วรรคแรก แต่มีความผิดฐานฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 และเป็นความผิดอันยอมความได้ซึ่งผู้เสียหายจะต้องแจ้งความร้องทุกข์ภายในกำหนดสามเดือนนับแต่วันที่รู้เรื่องว่าถูกฉ้อโกงและรู้ตัวผู้กระทำผิด เมื่อผู้เสียหายได้แจ้งความเกินกำหนดเวลาดังกล่าว คดีนี้เป็นอันขาดอายุความ สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับ

ดังนั้นกรณีจึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า นางชมพู่กระทำผิดตามที่ถูกลงโทษหรือไม่ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า นางชมพู่หลอกลวงเงินของผู้ร้องทั้ง 3 จริง การกระทำดังกล่าวเป็นกรณีเรียกร้องเงินจากราษฎรเพื่อฝากเข้าทำงาน ซึ่ง ก.พ. ได้กำหนดแนวทางการลงโทษผู้กระทำผิดในลักษณะเช่นนี้ในระดับเดียวกันกับความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ คือลงโทษไล่ออกจากราชการ การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสาครบุรีสั่งเพิ่มโทษตามมติ อ.ก.พ. กระทรวงอยู่ดีมีสุข จากปลดนางชมพู่ออกจากราชการเป็นไล่ออกจากราชการ จึงถูกต้องและเป็นธรรมแล้ว อุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ให้ฉันรอ...แล้วได้อะไร

“ การรอคอย ไม่ว่าจะ 1 ปี
1 เดือน 1 วัน หรือแม้แต่ 1 วินาที
มันยาวนานสำหรับผู้รอเสมอ ยิ่งถ้า
รอแล้วไม่ได้ในสิ่งที่มุ่งหวัง
ยิ่งทำให้ความทุกข์มันทบทวี..!!”

ให้ฉันรอ...แล้วได้อะไร

หลังจากที่นายขนมต้ม มัดใหญ่ รู้สึกดีใจและภาคภูมิใจที่กรมเหรียญแดงได้พิจารณาเห็นว่าตนเป็นผู้มีความเหมาะสมกับตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายอยู่ไม่นาน ความรู้สึกเคลือบแคลงใจและไม่มั่นใจก็เริ่มคืบคลานเข้ามาสู่ใจของนายขนมต้ม ทีละน้อย ทีละน้อย เมื่อมีผู้ร้องเรียนซึ่งใช้นามว่า “ข้าราชการกรมเหรียญแดงผู้หวังดี” มีหนังสือไปถึงกระทรวงเงินตราว่า กรมเหรียญแดงไม่พิจารณาแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายในเวลาเดียวกับที่พิจารณาตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญอื่นอีก 7 ตำแหน่ง เนื่องจากรอให้นายขนมต้ม มีคุณสมบัติครบก่อน

นายขนมต้ม เฝ้ารอกระบวนการที่กระทรวงเงินตรา มอบหมายให้กรมเหรียญแดงตรวจสอบข้อเท็จจริง และต่อมากรมได้ยืนยันว่าการคัดเลือกเป็นไปอย่างโปร่งใส นายขนมต้ม เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมแล้วขอให้กระทรวงพิจารณาให้ความเห็นชอบรับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว แต่กระทรวงเงินตราก็ยังคงไม่พิจารณา

นายขนมต้ม รู้สึกช่วงเวลานั้นช่างยาวนานเสียเหลือเกินจนไม่สามารถจะยอมรับได้ว่าตนได้รับความเป็นธรรมจากกระทรวงเงินตรา จึงได้ทำหนังสือร้องทุกข์ไปยัง ก.พ.ค.

ก.พ.ค. ได้พิจารณาข้อมูลในครั้งนั้นพร้อมฟังคำชี้แจงของกระทรวงเงินตราที่รอฟังผลการสอบสวนนายขนมต้ม ให้แล้วเสร็จก่อนประกอบกับรอปลัดกระทรวงท่านใหม่มาพิจารณา นอกจากนี้มีข้อเท็จจริงบางอย่างที่ยังไม่อาจพิจารณายุติได้ไปในทางใดทางหนึ่ง เพื่อให้เกิดความชัดเจนจึงขอสอบถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติม จำนวน 3 ประเด็น ไปยังกรมเหรียญแดงก่อน หากข้อเท็จจริงยุติแล้วกระทรวงเงินตราจะพิจารณาดำเนินการต่อไป ก.พ.ค. จึงเห็นว่า กระทรวงเงินตราไม่ได้ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการแต่อย่างใด จึงให้ยกคำร้องทุกข์

นายขนมต้ม จึงเฝ้ารอคอยคำตอบเป็นระลอกที่ 2 แม้จะรู้สึกว่าห้วงเวลาดังกล่าวช่างเป็นภาวะที่เงียบงันและอึมครึมอย่างมาก เนื่องจากกระทรวงเงินตรายังคงไม่พิจารณาว่าเรื่องนี้จะเป็นเช่นใด แต่นายขนมต้มก็อดทนรอ...รอ...จนเวลาผ่านไป 7 เดือนหลังจากที่กรมเหรียญแดงได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมส่งไปยังกระทรวงเงินตราแล้ว ความอดทนของนายขนมต้ม ก็สุดจะทานทน จึงได้ร้องทุกข์ไปยัง ก.พ.ค. อีกครั้ง !!

คำวินิจฉัย ก.พ.ค. : ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีการเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญนี้ หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0708.4/ว 16 ลงวันที่ 29 กันยายน 2538 มิได้กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาของผู้มีอำนาจในการให้ความเห็นชอบผลการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงานตามที่กรมเจ้าสังกัดเสนอว่าจะต้องใช้เวลาเท่าใด การพิจารณาว่าปลัดกระทรวงเงินตราได้พิจารณาเป็นไปโดยล่าช้าเกินสมควรหรือไม่ จึงต้องพิจารณาจากเหตุผลและข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในการดำเนินการในแต่ละเรื่อง

ในกรณีนี้แม้ว่าการพิจารณาเมื่อมีการร้องเรียนเกิดขึ้น ปลัดกระทรวงเงินตราสามารถจะเลือกวิธีการสืบสวนข้อเท็จจริงโดยวิธีใด ๆ ก็ได้ แต่การดำเนินการก็ต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี คือ ต้องคำนึงประสิทธิภาพของการดำเนินงาน ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ

เมื่อเรื่องนี้มีการร้องเรียนในเดือนกันยายน 2556 และกรมเหรียญแดงได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมส่งไปยังกระทรวงเงินตราเมื่อมกราคม 2557 แล้ว หากปลัดกระทรวงเงินตราเห็นว่าการชี้แจงดังกล่าวยังไม่ชัดเจนจำเป็นต้องตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง หรือจะให้กรมเหรียญแดงชี้แจงอย่างใดเพิ่มเติมอีก ก็ชอบที่จะดำเนินการโดยทันที หรือโดยเร็ว แต่ปลัดกระทรวงเงินตราก็มิได้ดำเนินการอย่างใด จนเวลาผ่านไปประมาณ 7 เดือน คือ หลังจากที่นายขนมต้ม (ผู้ร้องทุกข์) ได้ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค. ในครั้งแรกแล้ว ปลัดกระทรวงเงินตราจึงมีหนังสือให้กรมเหรียญแดงชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม และหลังจากกรมเหรียญแดงได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมครั้งล่าสุด กระทรวงเงินตรา ก็ปล่อยเวลา โดยมิได้ดำเนินการอย่างใดอีกประมาณ 8 เดือน ก่อนจะมาพิจารณาว่าหนังสือชี้แจงของกรมเหรียญแดงยังมีข้อเท็จจริงไม่เพียงพอ จำเป็นต้องตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

กรณีนี้จึงเห็นว่าปลัดกระทรวงเงินตราได้ดำเนินการโดยล่าช้าขาดประสิทธิภาพ ไม่เป็นไปตามหลักการที่ต้องคำนึงถึงความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ กล่าวคือเมื่อการดำเนินการตามกรณีร้องทุกข์ของนายขนมต้ม (ผู้ร้องทุกข์) เป็นไปอย่างล่าช้าทั้งที่สามารถเร่งรัดให้เร็วกว่านี้ได้ ย่อมส่งผลกระทบต่อความเป็นธรรมของทั้งผู้ร้องเรียนและผู้ร้องทุกข์ และกระทบต่อการปฏิบัติงาน การพัฒนางานของกรมเหรียญแดง และกระทรวงเงินตราจึงเป็นกรณีที่ปลัดกระทรวงเงินตรา

พิจารณาให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบผลการคัดเลือกผู้ร้องทุกข์ที่จะเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายของกรมเหรียญแดงเป็นไปอย่างล่าช้าเกินสมควร

ดังนั้น การที่ปลัดกระทรวงเงินตราซึ่งมีหน้าที่พิจารณาเรื่องที่กรมเหรียญแดงเสนอรายชื่อนายขนมต้มให้เข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย (นิติกรเชี่ยวชาญ)ให้แล้วเสร็จ แต่ไม่ดำเนินการพิจารณาให้แล้วเสร็จ จนระยะเวลาล่วงเลยมาเป็นเวลานานเกือบ 2 ปี นับแต่วันที่กรมเหรียญแดงเสนอชื่อจึงเป็นการประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการอันเป็นเหตุให้นายขนมต้มเสียสิทธิหรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ในการที่จะได้รับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวในเวลาอันสมควร ตามข้อ 7 วรรคสอง (3) ของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. 2551 ร้องทุกข์ฟังขึ้น ก.พ.ค. จึงวินิจฉัยให้ปลัดกระทรวงเงินตราดำเนินการพิจารณาอย่างใดอย่างหนึ่งว่าจะเห็นชอบกับความเห็นของกรมเหรียญแดงที่เสนอรายชื่อนายขนมต้มให้เข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย (นิติกรเชี่ยวชาญ) หรือไม่ หากเห็นชอบก็ต้องดำเนินการเสนอต่อ ก.พ. เพื่อพิจารณาต่อไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0708.4/ว 16 ลงวันที่ 29 กันยายน 2538 หากไม่เห็นชอบก็ต้องดำเนินการให้เหตุผลตามมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 โดยให้ดำเนินการพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัย

การรอคอยอันแสนยาวนานของนายขนมต้มก็ใกล้ถึงจุดสิ้นสุดเสียที แต่นายขนมต้มก็คงต้องลุ้นผลว่ากระทรวงเงินตราจะเห็นชอบกับกรมเหรียญแดงหรือไม่ อย่างไร ... ต่อไป ...

คำพิพากษาศาลปกครองที่น่าสนใจ
กรณี ก.พ.ค. เป็นผู้ถูกฟ้อง

คำพิพากษาศาลปกครองที่น่าสนใจ
กรณี ก.พ.ค. เป็นผู้ถูกฟ้อง

คดีหมายเลขดำที่ ฟ. 153/2554
คดีหมายเลขแดงที่ ฟ. 41/2559

นาย ป.	ผู้ฟ้องคดี
คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ที่ 1	ผู้ถูกฟ้องคดี
อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ที่ 2	ผู้ถูกฟ้องคดี

– – – – – – – – – –

สรุปที่มาของการฟ้องคดี

นาย ป. (ผู้ฟ้องคดี) อดีตข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งนักวิชาการฝึกอาชีพ 6 ว สังกัดศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดเชียงราย อุทธรณ์คำสั่งกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ลับ ที่ 90/2552 ลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2552 โดยมติ อ.ก.พ. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 อันเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) กรณีกระทำการเผยแพร่ภาพลามกอนาจาร ทำให้นางสาว น. ได้รับความเสียหายต่อชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง และนำครุภัณฑ์กล้องถ่ายวิดีโอ และเว็บไซต์ของราชการ (ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดเชียงราย) เป็นเครื่องมือในการถ่ายทำและเผยแพร่ภาพดังกล่าวจนเป็นข่าวลงในหนังสือพิมพ์ สร้างความเสียหายแก่กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

ก.พ.ค. พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า จากพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนเชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามที่ถูกลงโทษ แต่โดยที่ข้อเท็จจริงยังฟังไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้กระทำการเผยแพร่ภาพลามกอนาจาร การที่มีข้อความดังกล่าวปรากฏอยู่ในคำสั่งลงโทษเป็นการไม่ถูกต้อง จึงให้แก้ไขคำสั่งดังกล่าวโดยตัดข้อความในส่วนที่กล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้กระทำการเผยแพร่ภาพลามกอนาจารออก และมีคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์

ผู้ฟ้องคดีจึงได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดว่า คำสั่งอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ตามมติ อ.ก.พ. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ที่มีการเพิ่มโทษจากลดขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นเป็นปลดออกจากราชการไม่เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดี นอกจากนี้คำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 (ก.พ.ค.) เป็นการวินิจฉัยที่ล่าช้าเกินระยะเวลาที่กำหนด ตามมาตรา 118 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ที่กำหนดระยะเวลาการพิจารณาทั้งหมดไว้ไม่เกิน 240 วันเท่านั้น ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 (อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน) ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการดังกล่าว ขอให้พิจารณาโทษเป็นลดขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นแทนการปลดออกจากราชการ หรือขอให้พิจารณาโทษอื่นที่น้อยกว่าการปลดออกจากราชการ และดำเนินการคืนสิทธิอันพึงมีพึงได้ให้ผู้ฟ้องคดี

สรุปคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนดแล้ว ส่วนข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ล่าช้าเกินกว่าระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น โดยที่มาตรา 118 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 บัญญัติว่า การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา 114 ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่มีเหตุขัดข้องที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ก็ให้ขยายได้อีกซึ่งไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินหกสิบวัน และให้บันทึกเหตุขัดข้องให้ปรากฏไว้ด้วย แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว มีคำวินิจฉัยโดยใช้เวลาในการพิจารณาอุทธรณ์เกินกว่าสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ แต่โดยที่ระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ตามบทบัญญัติดังกล่าวเป็นระยะเวลาเร่งรัดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดเท่านั้น ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์เมื่อพ้นระยะเวลาดังกล่าว หาได้มีผลทำให้คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ดังกล่าว ไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใดไม่ ดังนั้น การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นไปโดยถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

สำหรับพฤติการณ์และการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือไม่ นั้น เห็นว่า การพิจารณาว่าการกระทำอย่างไรจะถือว่าเป็นการกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะต้องพิจารณาถึงเกียรติของข้าราชการและความรู้สึกของสังคมที่มีต่อการกระทำของข้าราชการผู้นั้นว่า รู้สึกรังเกียจต่อการกระทำนั้นว่าเป็นการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ประกอบกับเจตนาในการกระทำโดยคำนึงถึงพฤติการณ์ของข้าราชการผู้นั้นว่าได้กระทำการอันทำให้ข้าราชการได้รับความเสื่อมเสียต่อภาพพจน์ชื่อเสียง หรือไม่ ทั้งผลการสอบสวนวินัยจะต้องปรากฏพยานหลักฐานชี้ชัดลงไปได้ว่าได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา

กรณีนี้เมื่อฟังได้ว่า ขณะผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนักวิชาการฝึกอาชีพ 6 ว ปฏิบัติหน้าที่ที่ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดเชียงราย ได้ใช้กล้องวิดีโอของศูนย์ฯ ซึ่งเป็นพัสดุครุภัณฑ์ที่มีไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในราชการมาใช้บันทึกภาพการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายอื่นกับนางสาว น. ซึ่งเป็นผู้ที่คบหาเป็นคนรักของผู้ฟ้องคดีโดยเปิดเผย ทั้งผู้ฟ้องคดีเป็นผู้บันทึกภาพดังกล่าวด้วยตนเอง และได้บันทึกไว้ในแผ่นซีดีเก็บไว้เอง แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่าไม่ได้มีเจตนาหรือวางแผนหรือตั้งใจให้เกิดขึ้นก็ตาม แต่ขณะเกิดเหตุผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนักวิชาการฝึกอาชีพ ระดับ 6 รับราชการมานานพอสมควร โดยตำแหน่งหน้าที่แล้วย่อมมีวุฒิภาวะหรือย่อมรู้ได้ว่าการกระทำใดควรกระทำหรือไม่ควรกระทำ จากพฤติการณ์ดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีความรู้สึกของสังคมหรือบุคคลทั่วไปที่มีต่อการกระทำของผู้ฟ้องคดีย่อมรู้สึกว่าเป็นการประพฤติไม่เหมาะสม หรือไม่ถูกต้องตามศีลธรรมอันดี หรือรู้สึกรังเกียจต่อการกระทำนั้น อีกทั้งการที่ผู้ฟ้องคดีได้บันทึกภาพดังกล่าวแล้วนำมาเก็บไว้ไม่ว่าจะด้วยมูลเหตุจูงใจอะไรก็ตาม ผู้ฟ้องคดีย่อมอาจคาดหมายได้ว่า หากภาพดังกล่าวหลุดออกไปสู่สาธารณชนย่อมก่อให้เกิดความเสียหาย หรือมีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ที่ไม่ดีต่อสังคม ดังนั้น พฤติการณ์และการกระทำของผู้ฟ้องคดีที่ยินยอมให้คนรักของตนที่คบหาโดยเปิดเผยมีเพศสัมพันธ์กับชายอื่นต่อหน้าตนและบันทึกภาพดังกล่าวเก็บไว้ ภายหลังภาพดังกล่าวมีผู้นำออกเผยแพร่ทางอินเตอร์เน็ตของหน่วยงานที่ผู้ฟ้องคดีสังกัดอยู่ ถือว่าเป็นพฤติการณ์ที่ไม่สมควรอย่างยิ่ง ไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการให้เป็นที่เลื่อมใสศรัทธาหรือให้เป็นที่เชื่อถือของประชาชนและสังคมทั่วไป ถือว่าเป็นการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 มีคำสั่ง ลับ ที่ 332/2553 ลงวันที่ 9 กรกฎาคม 2553 ลงโทษปลดข้าราชการออกจากราชการ จึงเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 มีคำวินิจฉัยเรื่องดำที่ 5310065 เรื่องแดงที่ 0028154 ลงวันที่ 27 พฤษภาคม 2554 ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน พิพากษายกฟ้อง

ที่ปรึกษา

นางชุติมา หาญเพชิญ	รองเลขาธิการ ก.พ.
ร.ต.ท.หญิง สุทธิมา พิพัฒน์พิบูลย์	ผู้อำนวยการสำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม

คณะทำงาน

นางจารุวรรณ คุณธรณ์	นิติกรเชี่ยวชาญ
นางกัณฐภรณ์ สงศรี	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ
นางสาววรณัฐ ห้าวเจริญ	นิติกรชำนาญการ
นายพิชิต เขาแก้วผลึก	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวกรกนก ตรีรัตนพันธ์	นิติกรปฏิบัติการ
นายนิติธรรม พรหมประกอบ	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวฐานิดา เนื่องจำนงค์	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวกรวรรณ จันทร์แสง	นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ

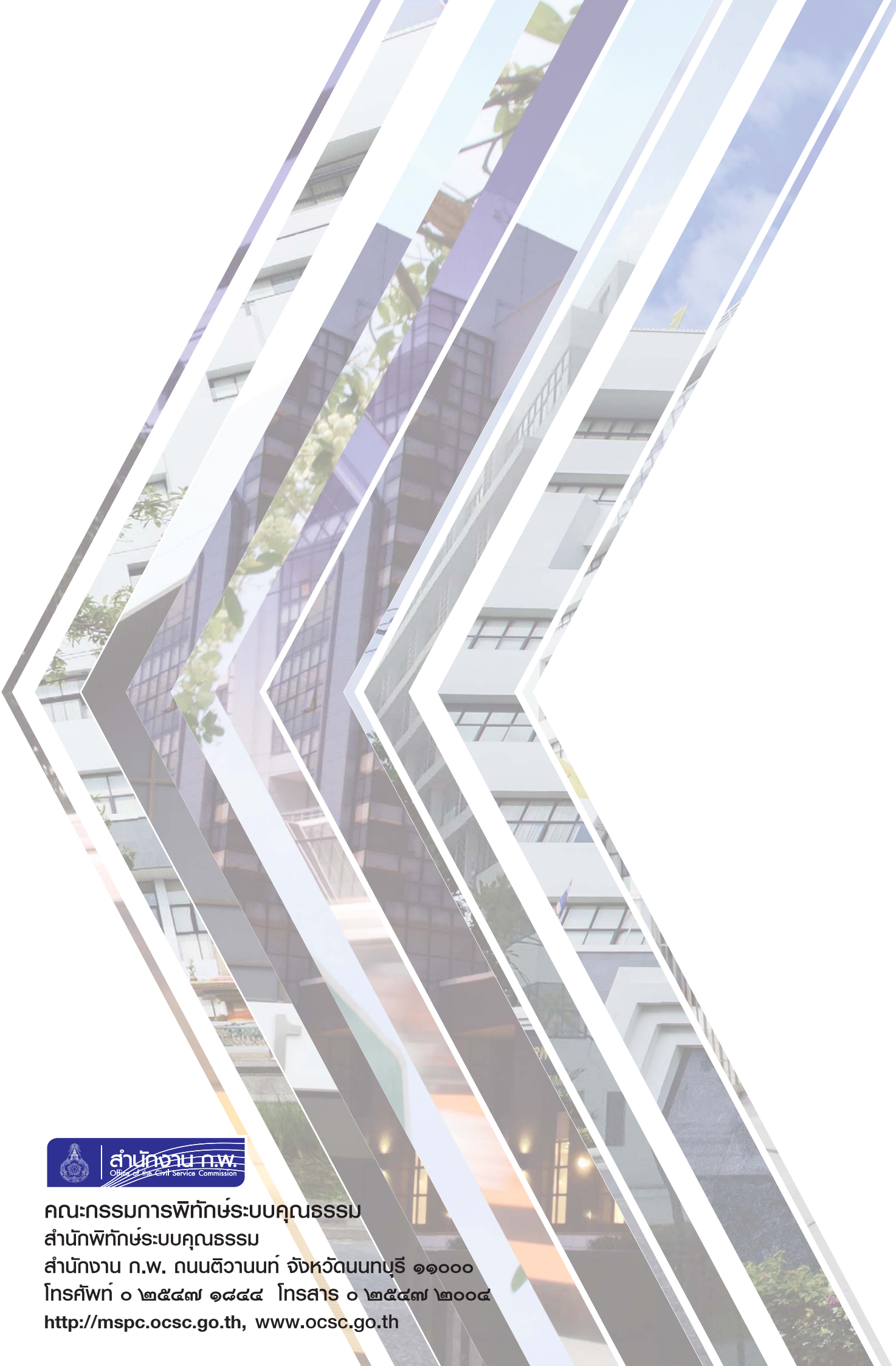

สำนักงาน ก.พ.
Office of the Civil Service Commission

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม
สำนักงาน ก.พ. ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๕๔๗ ๑๘๔๔ โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๒๐๐๔
http://mspc.ocsc.go.th, www.ocsc.go.th